

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| பெரியாழ்வார் திருமொழி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font. Our sincere thanks to Smt. Vasundara Ramarajan for proofreading this document.

பொருள் அடக்கம்

* பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள்	5
1 திருப்பல்லாண்டு	7
2 வண்ணமாடங்கள்	11
3 சீதக்கடல்	13
4 மாணிக்கங்கட்டி	17
5 தன்முகத்து	19
6 உய்யவுலகு	21
7 மாணிக்கக்கிண்கிணி	25
8 தொடர்ச்சங்கிலிகை	29
9 பொன்னியற்கிண்கிணி	33
10 வட்டுநடுவே	37
11 மெச்சுது	39
12 அரவணையாய்	41
13 போய்ப்பாடு	45
14 வெண்ணெய்யளைந்த	49
15 பின்னைமணாளனை	51
16 வேலிக்கோல்	53
17 ஆனிரை	55
18 இந்திரனோடு	57
19 வெண்ணெய்விழுங்கி	61
20 ஆருலிருந்து	65
21 தன்னேராயிரம்	67
22 அஞ்சனவண்ணனை	71

23	சீலைக்குதம்பை	73
24	தழைகளும்	77
25	அட்டுக்குவி	81
26	நாவலம்	85
27	ஐயபுழுதி	89
28	நல்லதோர்தாமரை	93
29	என்னாதன்	97
30	நெறிந்தகருங்குழல்	101
31	கதிராயிரம்	103
32	அலம்பாவெருட்டா	107
33	உருப்பிணிநங்கை	109
34	நாவகாரியம்	111
35	ஆசைவாய்	115
36	காசும் கறையுடை	119
37	தங்கையை மூக்கும்	121
38	மாதவத்தோன்	125
39	மரவடியை	127
40	துப்புடையாரை	131
41	வாக்குத்தாய்மை	135
42	நெய்க்குடத்தை	139
43	துக்கச்சுழலையை	141
44	சென்னியோங்கு	145

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனியன்கள் ॥

குருமுகமந்தீத்ய ப்ராஹ வேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஸூல்கமாதாதுகாம: |
ஸ்வஸூரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாம் ||

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொரு கால்*
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம்*- முன்னாள்
கிழியறுத்தான் என்றுரைத்தோம்* கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம்* நெஞ்சமே! வந்து

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று*
ஈண்டிய சங்கம் எடுத்துத* வேண்டிய
வேதங்களோதி* விரைந்து கிழியறுத்தான்*
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருப்பல்லாண்டு ॥

காப்பு

‡பல்லாண்டு பல்லாண்டு* பல்லாயிரத்தாண்டு*
பல கோடி நூறாயிரம்*
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா!* உன்-
சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு (1)

‡அடியோமோடும் நின்னோடும்* பிரிவின்றி
ஆயிரம் பல்லாண்டு*
வடிவாய் நின் வல மார்பினில்* வாழ்கின்ற
மங்கையும் பல்லாண்டு*
வடிவார் சோதி வலத்துறையும்* சுட-
ராழியும் பல்லாண்டு*
படை போர் புக்கு முழங்கும்* அப்பாஞ்ச-
சன்னியமும் பல்லாண்டே (2)

வாழாட் பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்* வந்து
மண்ணும் மணமும் கொண்மின்*
கூழாட் பட்டு நின்றீர்களை* எங்கள்
குழுவினில் புகுதலொட்டோம்*
ஏழாட் காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள்*
இராக்கதர்வாழ்* இலங்கை-
பாழாளாகப் படை பொருதானுக்குப்*
பல்லாண்டு கூறுதுமே (3)

ஏடுநிலத்தில் இடுவதன் முன்னம் வந்து* எங்கள் குழாம் புகுந்து*
கூடு மனமுடையீர்கள் வரம்பொழி* வந்தொல்லைக் கூடுமினோ*
நாடு நகரமும் நன்கறிய* நமோ நாராயணாயவென்று*
பாடு மனமுடைப் பத்தருள்ளீர்!* வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே (4)

அண்டக்குலத்துக்கதிபதி ஆகி*
 அசுரர் இராக்கதரை*
 இண்டைக் குலத்தை எடுத்துக் களைந்த*
 இருடிகேசன் தனக்கு*
 தொண்டக் குலத்திலுள்ளீர்! வந்தடி தொழுது*
 ஆயிர நாமம்சொல்லி*
 பண்டைக் குலத்தைத் தவிர்ந்து* பல்லாண்டு பல்-
 லாயிரத்தாண்டென்மினே (5)

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம் மூத்தப்பன்*
 ஏழ் படி கால் தொடங்கி*
 வந்து வழிவழி ஆட்செய்கின்றோம்* திரு-
 வோணத் திருவிழவில்
 அந்தியம் போதில் அரியுருவாகி*
 அரியை அழித்தவனை*
 பந்தனை தீரப் பல்லாண்டு* பல்லாயிரத்-
 தாண்டென்று பாடுதுமே (6)

தீயிற் பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி*
 திகழ் திருச்சக்கரத்தின்*
 கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டு நின்று*
 குடிகுடி ஆட்செய்கின்றோம்*
 மாயப் பொருபடை வாணனை* ஆயிரந்
 தோளும் பொழி குருதி-
 பாய* சுழற்றிய ஆழி வல்லானுக்குப்*
 பல்லாண்டு கூறுதுமே (7)

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும்* நியதமும்
 அத்தாணிச் சேவகமும்*
 கையடைக் காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு*
 காதுக்குக் குண்டலமும்*
 மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து* என்னை
 வெள்ளுயிராக்க வல்ல*

பையுடை நாகப் பகைக்கொடியானுக்குப்*
பல்லாண்டு கூறுவனே (8)

உடுத்துக் களைந்த நின் பீதகவாடை
உடுத்துக்* கலத்ததுண்டு*
தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக் களைந்தன*
சூடுமித்தொண்டர்களோம்*
விடுத்த திசைக்கருமம் திருத்தித்* திரு-
வோணத் திருவிழவில்*
படுத்த பைந்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்குப்*
பல்லாண்டு கூறுதுமே (9)

எந்நாள் எம்பெருமான்* உன்தனக்கடி-
யோம் என்றெழுத்துப்பட்ட-
அந்நாளே* அடியோங்கள் அடிக்குடில்*
வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்*
செந்நாள் தோற்றித்* திருமதுரையுள் சிலை-
குனித்து* ஐந்தலைய-
பைந்நாகத் தலை பாய்ந்தவனே!* உன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே (10)

‡அல்வழக் கொன்றுமில்லா* அணிகோட்டியர் கோன்*
அபிமான துங்கன்-
செல்வனைப்போலத்* திருமாலே! நானும்
உனக்குப் பழவடியேன்*
நல்வகையால் நமோ நாராயணாவென்று*
நாமம் பல பரவி*
பல்வகையாலும் பவித்திரனே!* உன்னைப்
பல்லாண்டு கூறுவனே (11)

‡பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப்* பர-
மேட்டியை* சார்ங்கம் என்னும்
வில்லாண்டான் தன்னை* வில்லிபுத்தூர் விட்டு-
சித்தன் விரும்பியசொல்*

நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார்* நமோ
நாராயணாயவென்று*
பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச்* சூழ்ந்திருந்-
தேத்துவர் பல்லாண்டே (12)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வண்ணமாடங்கள் ॥

கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு

‡வண்ண மாடங்கள் சூழ்* திருக்கோட்டியூர்*
கண்ணன் கேசவன்* நம்பி பிறந்தினில்*
எண்ணெய் சுண்ணம்* எதிர் எதிர் தூவிடக்*
கண்ணன் முற்றம்* கலந்தளறாயிற்றே (1)

ஓடுவார் விழுவார்* உகந்தாலிப்பார்*
நாடுவார் நம்பிரான்* எங்குற்றான் என்பார்*
பாடுவார்களும்* பல் பறை கொட்டநின்று*
ஆடுவார்களும்* ஆயிற்றாய்ப் பாடியே (2)

பேணிச் சீருடைப்* பிள்ளை பிறந்தினில்*
காணத் தாம் புகுவார்* புக்குப் போதுவார்*
ஆணொப்பார்* இவன் நேரில்லை காண்* திரு-
வோணத் தான்* உலகாளும் என்பார்களே (3)

உறியை முற்றத்து* உருட்டி நின்றாடுவார்*
நறு நெய் பால் தயிர்* நன்றாகத் தூவுவார்*
செறிமென் கூந்தல்* அவிழத் திளைத்து* எங்கும்
அறிவழிந்தனர்* ஆய்ப்பாடி ஆயரே (4)

கொண்ட தாளுறி* கோலக் கொடுமழு*
தண்டினர்* பறியோலைச் சயனத்தர்*
விண்டமுல்லை* அரும்பன்ன பல்லினர்*
அண்டர் மிண்டிப்* புகுந்து நெய் ஆடினார் (5)

கையும் காலும் நிமிர்த்துக்* கடார நீர்*
பைய ஆட்டிப்* பசஞ்சிறு மஞ்சளால்*
ஐயநாவழித் தாளுக்கு* அங்காந்திட*
வையம் ஏழும் கண்டாள்* பிள்ளை வாயுளே (6)

வாயுள் வையகம் கண்ட* மட நல்லார்*
 ஆயர் புத்திரன் அல்லன்* அருந்தெய்வம்*
 பாய சீருடைப்* பண்புடைப் பாலகன்*
 மாயன் என்று* மகிழ்ந்தனர் மாதரே (7)

பத்து நாளும் கடந்த* இரண்டாநாள்*
 எத்திசையும்* சயமரம் கோடித்து*
 மத்த மாமலை* தாங்கிய மைந்தனை*
 உத்தானம் செய்து* உகந்தனர் ஆயரே (8)

கிடக்கில் தொட்டில்* கிழிய உதைத்திடும்*
 எடுத்துக் கொள்ளில்* மருங்கை இறுத்திடும்*
 ஒடுக்கிப் புகில்* உதரத்தே பாய்ந்திடும்*
 மிடுக்கிலாமையால்* நான் மெலிந்தேன் நங்காய் (9)

‡செந்நெலார் வயல் சூழ்* திருக்கோட்டியூர்*
 மன்னு நாரணன்* நம்பி பிறந்தமை*
 மின்னு நூல்* விட்டுசித்தன் விரித்த* இப்
 பன்னு பாடல் வல்லார்க்கு* இல்லை பாவமே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ சீதக்கடல் ॥

திருப்பாதாதிகேச வண்ணம்

‡சீதக்கடலுள்* அமுதன்ன தேவகி*

கோதைக் குழலாள்* அசோதைக்குப் போத்தந்த*
பேதைக் குழவி* பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்*
பாதக் கமலங்கள் காணீரே*
பவள வாயீர்! வந்து காணீரே! (1)

முத்தும் மணியும்* வயிரமும் நன் பொன்னும்*
தத்திப் பதித்துத்* தலைப் பெய்தாற் போல்* எங்கும்
பத்து விரலும்* மணிவண்ணன் பாதங்கள்*
ஒத்திட்டிருந்தவா காணீரே*
ஒண்ணுதலீர்! வந்து காணீரே! (2)

பணைத்தோள் இள ஆய்ச்சி* பால் பாய்ந்த கொங்கை*
அணைத்தார உண்டு* கிடந்த இப்பிள்ளை*
இணைக்காலில்* வெள்ளித் தளை நின்றிலங்கும்*
கணைக்காலிருந்தவா காணீரே*
காரிகையீர்! வந்து காணீரே! (3)

உழந்தாள் நறுநெய்* ஓரோர் தடா உண்ண*
இழந்தாள் எரிவினால்* ஈர்த்தெழில் மத்தின்*
பழந் தாம்பால் ஓச்சப்* பயத்தால் தவழ்ந்தான்* *
முழந்தாள் இருந்தவா காணீரே*
முகிழ் முலையீர்! வந்து காணீரே! (4)

பிறங்கிய பேய்ச்சி* முலை சுவைத்துண்டிட்டு*
உறங்குவான் போலே* கிடந்த இப்பிள்ளை*
மறங்கொள் இரணியன்* மார்பை முன் கீண்டான்*

குறங்குகளை வந்து காணீரே*
குவிமுலையீர்! வந்து காணீரே! (5)

மத்தக் களிற்று* வசுதேவர் தம்முடைச்*
சித்தம் பிரியாத* தேவகி தன் வயிற்றில்*
அத்தத்தின் பத்தாநாள்* தோன்றிய அச்சுதன்*
முத்தம் இருந்தவா காணீரே*
முகிழ் நகையீர்! வந்து காணீரே! (6)

இருங்கை மதகளிறு* ஈர்க்கின்றவனைப்*
பருங்கிப் பறித்துக்* கொண்டோடும் பரமன் தன்*
நெருங்கு பவளமும்* நேர் நாணும் முத்தும்*
மருங்கும் இருந்தவா காணீரே*
வாணுதலீர்! வந்து காணீரே! (7)

வந்த மதலைக்* குழாத்தை வலிசெய்து*
தந்தக் களிறு போல்* தானே விளையாடும்*
நந்தன் மதலைக்கு* நன்றும் அழகிய*
உந்தி இருந்தவா காணீரே*
ஒளியிழையீர்! வந்து காணீரே! (8)

அதிரும் கடல்நிற வண்ணனை* ஆய்ச்சி
மதுர முலை ஊட்டி* வஞ்சித்து வைத்து*
பதறப் படாமே* பழந் தாம் பால் ஆர்த்த*
உதரம் இருந்தவா காணீரே*
ஒளிவளையீர்! வந்து காணீரே! (9)

பெருமா உரலில்* பிணிப்புண்டிருந்து* அங்-
கிருமா மருதம்* இறுத்த இப்பிள்ளை*
குருமா மணிப்பூண்* குலாவித் திகழும்*
திருமார்பிருந்தவா காணீரே*
சேயிழையீர்! வந்து காணீரே! (10)

நாள்கள் ஓர் நாலைந்து* திங்கள் அளவிலே*
 தாளை நிமிர்த்துச்* சகடத்தைச் சாடிப் போய்*
 வாள் கொள் வளை எயிற்று* ஆருயிர் வவ்வினான்*
 தோள்கள் இருந்தவா காணீரே*
 சுரி குழலீர்! வந்து காணீரே! (11)

மைத் தடங்கண்ணி* யசோதை வளர்க்கின்ற*
 செய்த்தலை நீல நிறத்துச்* சிறுப் பிள்ளை*
 நெய்த்தலை நேமியும்* சங்கும் நிலாவிய*
 கைத்தலங்கள் வந்து காணீரே*
 கனங்குழையீர்! வந்து காணீரே! (12)

வண்டமர் பூங்குழல்* ஆய்ச்சி மகனாகக்*
 கொண்டு வளர்க்கின்ற* கோவலக் குட்டற்கு*
 அண்டமும் நாடும்* அடங்க விழுங்கிய*
 கண்டம் இருந்தவா காணீரே*
 காரிகையீர்! வந்து காணீரே! (13)

எந் தொண்டை வாய்ச் சிங்கம்* வா என்றெடுத்துக் கொண்டு*
 அந் தொண்டை வாய்* அமுதாதரித்து* ஆய்ச்சியர்
 தம் தொண்டை வாயால்* தருக்கிப் பருகும்* இச்-
 செந் தொண்டை வாய் வந்து காணீரே*
 சேயிழையீர்! வந்து காணீரே! (14)

நோக்கி யசோதை* நுணுக்கிய மஞ்சளால்*
 நாக்கு வழித்து* நீராட்டும் இந்நம்பிக்கு*
 வாக்கும் நயனமும்* வாயும் முறுவலும்*
 மூக்கும் இருந்தவா காணீரே*
 மொய் குழலீர்! வந்து காணீரே! (15)

விண் கொள் அமரர்கள்* வேதனை தீர்* முன்
 மண் கொள் வசுதேவர் தம்* மகனாய் வந்து*
 திண் கொள் அசுரைத்* தேய வளர்கின்றான்*

கண்கள் இருந்தவா காணீரே*
கனவளையீர்! வந்து காணீரே! (16)

பருவம் நிரம்பாமே* பாரெல்லாம் உய்யத்*
திருவின் வடிவொக்கும்* தேவகி பெற்ற*
உருவு கரிய* ஒளி மணிவண்ணன்*
பருவம் இருந்தவா காணீரே*
பூண்முலையீர்! வந்து காணீரே! (17)

மண்ணும் மலையும்* கடலும் உலகேழும்*
உண்ணுந் திறத்து* மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளைக்கு*
வண்ணம் எழில் கொள்* மகரக்குழை இவை*
திண்ணம் இருந்தவா காணீரே*
சேயிழையீர்! வந்து காணீரே! (18)

முற்றிலும் தூதையும்* முன் கைம்மேல் பூவையும்*
சிற்றில் இழைத்துத்* திரிதருவோர்களை*
பற்றிப் பறித்துக்* கொண்டோடும் பரமன் தன்*
நெற்றி இருந்தவா காணீரே*
நேரிழையீர்! வந்து காணீரே! (19)

அழகிய பைம் பொன்னின்* கோல் அங்கைக் கொண்டு*
கழல்கள் சதங்கை* கலந்தெங்கும் ஆர்ப்ப*
மழ கன்றினங்கள்* மறித்துத் திரிவான்*
குழல்கள் இருந்தவா காணீரே*
குவிமுலையீர்! வந்து காணீரே! (20)

‡சுருப்பார் குழலி* யசோதை முன் சொன்ன*
திருப் பாத கேசத்தைத்* தென் புதுவைப் பட்டன்*
விருப்பால் உரைத்த* இருபதோடொன்றும்
உரைப்பார் போய்* வைகுந்தத்தொன்றுவர் தாமே! (21)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மாணிக்கங்கட்டி ॥

திருத்தாலாட்டு

‡மாணிக்கம் கட்டி* வயிரம் இடை கட்டி*
ஆணிப் பொன்னால் செய்த* வண்ணச் சிறுத் தொட்டில்*
பேணி உனக்குப்* பிரமன் விடு தந்தான்*
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ!*
வையம் அளந்தானே! தாலேலோ! (1)

உடையார் கனமணியோடு* ஒண் மாதுளம் பூ*
இடை விரவிக் கோத்த* எழில் தெழ்கினோடு*
விடை ஏறு காபாலி* ஈசன் விடு தந்தான்*
உடையாய்! அழேல் அழேல் தாலேலோ!*
உலகம் அளந்தானே! தாலேலோ! (2)

என் தம்பிரானார்* எழில் திருமார்வர்க்கு*
சந்தம் அழகிய* தாமரைத் தாளர்க்கு*
இந்திரன் தானும்* எழில் உடைக் கிண்கிணி*
தந்துவனாய் நின்றான் தாலேலோ!*
தாமரைக் கண்ணனே! தாலேலோ! (3)

சங்கின் வலம்புரியும்* சேவடிக் கிண்கிணியும்*
அங்கைச் சரிவளையும்* நாணும் அரைத்தொடரும்*
அங்கண் விசும்பில்* அமரர்கள் போத்தந்தார்*
செங்கண் கருமுகிலே! தாலேலோ!*
தேவகி சிங்கமே! தாலேலோ! (4)

எழில் ஆர் திருமார்வுக்கு* ஏற்கும் இவை என்று*
அழகிய ஐம்படையும்* ஆரமும் கொண்டு*
வழுவில் கொடையான்* வயிச்சி ரவணன்*

தொழுதுவனாய் நின்றான் தாலேலோ! *
 தூமணி வண்ணனே! தாலேலோ! (5)

ஓதக் கடலின்* ஒளிமுத்தின் ஆரமும்*
 சாதிப் பவளமும்* சந்தச் சரிவளையும்*
 மா தக்க என்று* வருணன் விடு தந்தான்*
 சோதிச் சுடர் முடியாய்! தாலேலோ! *
 சுந்தரத் தோளனே! தாலேலோ! (6)

கான் ஆர் நறுந் துழாய்* கைசெய்த கண்ணியும்*
 வான் ஆர் செழுஞ்சோலைக்* கற்பகத்தின் வாசிகையும்*
 தேன் ஆர் மலர்மேல்* திருமங்கை போத்தந்தாள்*
 கோனே! அழேல் அழேல் தாலேலோ! *
 குடந்தைக் கிடந்தானே! தாலேலோ! (7)

கச்சொடு பொற்சுரிகை* காம்பு கனகவளை*
 உச்சி மணிச்சுட்டி* ஒண்டாள் நிரைப் பொற்பூ*
 அச்சுதனுக்கென்று* அவனியாள் போத்தந்தாள்*
 நச்சுமுலை உண்டாய்! தாலேலோ! *
 நாராயணா! அழேல் தாலேலோ! (8)

மெய் திமிரும் நான* பொடியோடு மஞ்சளும்*
 செய்ய தடங்கண்ணுக்கு* அஞ்சனமும் சிந்துரமும்*
 வெய்ய கலைப்பாகி* கொண்டு வளாய் நின்றாள்*
 ஐயா! அழேல் அழேல் தாலேலோ! *
 அரங்கத்தணையானே! தாலேலோ! (9)

‡ வஞ்சனையால் வந்த* பேய்ச்சி முலை உண்ட*
 அஞ்சன வண்ணனை* ஆய்ச்சி தாலாட்டிய*
 செஞ்சொல் மறையவர் சேர்* புதுவைப் பட்டன் சொல்*
 எஞ்சாமை வல்லவர்க்கு* இல்லை இடர்தானே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தன்முகத்து ॥ அம்புலிப் பருவம்

‡தன்முகத்துச் சுட்டி* தூங்கத் தூங்கத் தவழ்ந்து போய்*
பொன்முகக் கிண்கிணி ஆர்ப்பப்* புழுதி அளைகின்றான்*
என் மகன் கோவிந்தன்* கூத்தினை இள மா மதீ!*
நின்முகம் கண்ணுள ஆகில்* நீ இங்கே நோக்கிப் போ (1)

என் சிறுக்குட்டன்* எனக்கோர் இன்னமுதெம் பிரான்*
தன் சிறுக் கைகளால்* காட்டிக் காட்டி அழைக்கின்றான்*
அஞ்சன வண்ணனோடு* ஆடல் ஆட உறுதியேல்*
மஞ்சில் மறையாதே* மா மதீ! மகிழ்ந்தோடிவா (2)

சுற்றும் ஒளிவட்டம் சூழ்ந்து* சோதி பரந்தெங்கும்*
எத்தனை செய்யினும்* என்மகன் முகம் நேரொவ்வாய்*
வித்தகன் வேங்கட வாணன்* உன்னை விளிக்கின்ற*
கைத்தலம் நோவாமே* அம்புலீ! கடிதோடிவா (3)

சக்கரக் கையன்* தடங்கண்ணால் மலர விழித்து*
ஒக்கலைமேல் இருந்து* உன்னையே சுட்டிக் காட்டும் காண்*
தக்கதறிதியேல்* சந்திரா! சலம் செய்யாதே*
மக்கட் பெறாத* மலடனல்லையேல் வா கண்டாய் (4)

அழகிய வாயில்* அமுத ஊறல் தெளிவுறா*
மழலை முற்றாத* இளஞ்சொல்லால் உன்னைக் கூவுகின்றான்*
குழகன் சிரீதரன்* கூவக்கூவ நீ போதியேல்*
புழையில் ஆகாதே* நின்செவி புகர் மா மதீ! (5)

தண்டொடு சக்கரம்* சார்ங்கம் ஏந்தும் தடக்கையன்*
கண் துயில் கொள்ளக் கருதிக்* கொட்டாவி கொள்கின்றான்*
உண்ட முலைப்பால் அறா கண்டாய்* உறங்காவிடில்*
விண் தனில் மன்னிய* மா மதீ! விரைந்தோடிவா (6)

பாலகன் என்று* பரிபவம் செய்யேல்* பண்டொரு நாள்
 ஆலின் இலை வளர்ந்த* சிறுக்கன் அவன் இவன்*
 மேல் எழப் பாய்ந்து* பிடித்துக்கொள்ளும் வெகுளுமேல்*
 மாலை மதியாதே* மா மதீ! மகிழ்ந்தோடிவா (7)

சிறியன் என்றென் இளஞ்சிங்கத்தை* இகழேல் கண்டாய்*
 சிறுமையின் வார்த்தையை* மாவலியிடைச் சென்று கேள்*
 சிறுமைப் பிழை கொள்ளில்* நீயும் உன் தேவைக்குரியை காண்*
 நிறைமதீ! நெடுமால்* விரைந்துன்னைக் கூவுகின்றான் (8)

தாழியில் வெண்ணெய்* தடங்கை ஆர விழுங்கிய*
 பேழை வயிற்றெம் பிரான் கண்டாய்* உன்னைக் கூவுகின்றான்*
 ஆழி கொண்டுன்னை எறியும்* ஐயறவில்லை காண்*
 வாழ உறுதியேல்* மா மதீ! மகிழ்ந்தோடிவா (9)

‡மைத்தடங்கண்ணி* யசோதை தன் மகனுக்கு* இவை
 ஒத்தன சொல்லி* உரைத்த மாற்றம்* ஒளிபுத்தூர்
 வித்தகன் விட்டுசித்தன்* விரித்த தமிழ் இவை*
 எத்தனையும் சொல்ல வல்லவர்க்கு* இடர் இல்லையே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ உய்யவுலகு ॥

செங்கீரைப் பருவம்

‡உய்ய உலகு படைத்துண்ட மணிவயிறா! *
ஊழிதோறுழி பல ஆலின் இலை அதன்மேல் *
பைய உயோகு துயில் கொண்ட பரம் பரனே! *
பங்கய நீள் நயனத்தஞ்சன மேனியனே! *
செய்யவள் நின் அகலம் சேமம் எனக் கருதிச் *
செல்வு பொலி மகரக் காது திகழ்ந்திலக *
ஐய! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை *
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (1)

கோளரியின் உருவம் கொண்டவுணன் உடலம் *
குருதி குழம்பி எழக் கூர் உகிரால் குடைவாய்! *
மீள அவன் மகனை மெய்ம்மை கொளக் கருதி *
மேலை அமரர் பதி மிக்கு வெகுண்டு வரக் *
காள நன் மேகமவை கல்லொடு கால் பொழியக் *
கருதி வரைக் குடையாக் காலிகள் காப்பவனே! *
ஆள! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை *
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (2)

நம்முடை நாயகனே! நான் மறையின் பொருளே! *
நாவியுள் நற்கமல நான்முகனுக்கு * ஒரு கால்
தம்மனை ஆனவனே! தரணி தல முழுதும் *
தாரகையின் உலகும் தடவி அதன் புறமும் *
விம்ம வளர்ந்தவனே! வேழமும் ஏழ் விடையும் *
விரவிய வேலைதனுள் வென்று வருமவனே! *
அம்ம! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை *
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (3)

வானவர் தாம் மகிழ வன் சகடம் உருள*
 வஞ்ச முலைப் பேயின் நஞ்சம் அதுண்டவனே!*
 கானக வல் விளவின் காய் உதிரக் கருதிக்*
 கன்றது கொண்டெறியும் கருநிற என் கன்றே!*
 தேனுகனும் முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன்*
 என்பவர் தாம் மடியச் செருவதிரச் செல்லும்*
 ஆனை! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை*
 ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (4)

மத்தளவும் தயிரும் வார் குழல் நன்மடவார்*
 வைத்தன நெய் களவால் வாரி விழுங்கி* ஒருங்-
 கொத்த இணை மருதம் உன்னிய வந்தவரை*
 ஊரு கரத்தினொடும் உந்திய வெந் திறலோய்!*
 முத்தின் இள முறுவல் முற்ற வருவதன் முன்*
 முன்ன முகத்தணி ஆர் மொய் குழல்கள் அலைய*
 அத்த! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை*
 ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (5)

காய மலர் நிறவா! கருமுகில் போல் உருவா!*
 கானக மா மடுவில் காளியன் உச்சியிலே*
 தூய நடம் பயிலும் சுந்தர என் சிறுவா!*
 துங்க மதக் கரியின் கொம்பு பறித்தவனே!*
 ஆயம் அறிந்து பொருவான் எதிர்வந்த மல்லை*
 அந்தரம் இன்றி அழித்தாடிய தாளிணையாய்!*
 ஆய! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை*
 ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (6)

துப்புடை ஆயர்கள் தம் சொல் வழுவாதொரு கால்*
 தூய கருங்குழல் நல் தோகைமயில் அனைய*
 நப்பினை தன் திறமா நல் விடை ஏழ் அவிய*
 நல்ல திறல் உடைய நாதனும் ஆனவனே!*
 தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிகு சோதி புகத்*
 தனி ஒரு தேர் கடவித் தாயொடு கூட்டிய* என்

அப்ப! எனக்கொரு கால் ஆடுக செங்கீரை*
ஆயர்கள் போரேறே! ஆடுக ஆடுகவே (7)

‡உன்னையும் ஒக்கலையில் கொண்டு தம் இல் மருவி*
உன்னொடு தங்கள் கருத்தாயின செய்துவரும்*
கன்னியரும் மகிழக் கண்டவர் கண் குளிரக்*
கற்றவர் தெற்றிவரப் பெற்ற எனக்கருளி*
மன்னு குறுங்குடியாய்! வெள்ளறையாய்!* மதிள் சூழ்
சோலை மலைக்கரசே! கண்ணபுரத்தமுதே!*
என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை*
ஏழ் உலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே (8)

பாலொடு நெய் தயிர் ஒண் சாந்தொடு சண்பகமும்*
பங்கயம் நல்ல கருப்பூரமும் நாறி வர*
கோல நறும் பவளச் செந்துவர் வாயினிடைக்*
கோமள வெள்ளி முளைப் போல் சில பல் இலக*
நீல நிறத்தழகார் ஐம் படையின் நடுவே*
நின் கனிவாய் அமுதம் இற்று முறிந்து விழ*
ஏலு மறைப் பொருளே! ஆடுக செங்கீரை*
ஏழ் உலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே (9)

செங்கமலக் கழலில் சிற்றிதழ் போல் விரலில்*
சேர் திகழ் ஆழிகளும் கிண்கிணியும்* அரையில்
தங்கிய பொன் வடமும் தாள நன் மாதுளையின்*
பூவொடு பொன் மணியும் மோதிரமும் கிறியும்*
மங்கல ஐம் படையும் தோள் வளையும் குழையும்*
மகரமும் வாளிகளும் சுட்டியும் ஒத்திலக*
எங்கள் குடிக்கரசே! ஆடுக செங்கீரை*
ஏழ் உலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுகவே (10)

‡அன்னமும் மீன் உருவும் ஆளரியும் குறளும்*
ஆமையும் ஆனவனே! ஆயர்கள் நாயகனே!*
என் அவலம் களைவாய்! ஆடுக செங்கீரை*
ஏழ் உலகும் உடையாய்! ஆடுக ஆடுக என்று*

அன்னநடை மடவாள் அசோதை உகந்த பரிசு*
ஆன புகழ் புதுவைப் பட்டன் உரைத்த தமிழ்*
இன்னிசை மாலைகள் இப்பத்தும் வல்லார்* உலகில்
எண் திசையும் புகழ் மிக்கின்பம் அதெய்துவரே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மாணிக்கக்கிண்கிணி ॥

சப்பாணிப் பருவம்

‡மாணிக்கக் கிண்கிணி ஆர்ப்ப* மருங்கின் மேல்*
ஆணிப் பொன்னால் செய்த* ஆய்பொன் உடை மணி*
பேணிப் பவளவாய்* முத்திலங்க* பண்டு
காணி கொண்ட கைகளால் சப்பாணி*
கருங்குழல் குட்டனே! சப்பாணி (1)

பொன் அரைநாணொடு* மாணிக்கக் கிண்கிணி*
தன் அரை ஆடத்* தனிச் சுட்டி தாழ்ந்தாட*
என் அரை மேல் நின்றிழிந்து* உங்கள் ஆயர்தம்*
மன்னரை மேல் கொட்டாய் சப்பாணி*
மாயவனே! கொட்டாய் சப்பாணி (2)

பன்மணி முத்து* இன் பவளம் பதித்தன்ன*
என் மணிவண்ணன்!* இலங்கு பொற்றோட்டின் மேல்*
நின் மணிவாய் முத்திலங்க* நின் அம்மை தன்*
அம்மணி மேல் கொட்டாய் சப்பாணி*
ஆழியங்கையனே! சப்பாணி (3)

தூ நிலா முற்றத்தே* போந்து விளையாட*
வானிலா அம்புலீ!* சந்திரா! வா என்று*
நீ நிலா நின் புகழா* நின்ற ஆயர்தம்*
கோ நிலாவக் கொட்டாய் சப்பாணி*
குடந்தைக் கிடந்தானே! சப்பாணி (4)

புட்டியில் சேறும்* புழுதியும் கொண்டு வந்து*
அட்டி அமுக்கி* அகம் புக்கறியாமே*
சட்டித் தயிரும்* தடாவினில் வெண்ணெயும் உண்*

பட்டிக் கன்றே! கொட்டாய் சப்பாணி*
பற்பநாபா! கொட்டாய் சப்பாணி (5)

தாரித்து நூற்றுவர்* தந்தை சொல் கொள்ளாது*
போர் உய்த்து வந்து* புகுந்தவர் மண் ஆள*
பாரித்த மன்னர் படப்* பஞ்சவர்க்கு* அன்று
தேர் உய்த்த கைகளால் சப்பாணி*
தேவகி சிங்கமே! சப்பாணி (6)

பரந்திட்டு நின்ற* படு கடல் தன்னை*
இரந்திட்ட கைம்மேல்* எறிதிரை மோத*
கரந்திட்டு நின்ற* கடலைக் கலங்க*
சரந்தொட்ட கைகளால் சப்பாணி*
சார்ங்க விற் கையனே! சப்பாணி (7)

குரக்கினத்தாலே* குரை கடல் தன்னை*
நெருக்கி அணை கட்டி* நீள்நீர் இலங்கை*
அரக்கர் அவிய* அடு கணையாலே*
நெருக்கிய கைகளால் சப்பாணி*
நேமியங்கையனே! சப்பாணி (8)

அளந்திட்ட தூணை* அவன் தட்ட* ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு* வாள் உகிர்ச் சிங்க உருவாய்*
உளந்தொட்டிரணியன்* ஒண் மார்வகலம்*
பிளந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி*
பேய் முலை உண்டானே! சப்பாணி (9)

அடைந்திட்டமரர்கள்* ஆழ் கடல் தன்னை*
மிடைந்திட்டு மந்தரம்* மத்தாக நாட்டி*
வடம் சுற்றி* வாசுகி வன் கயிறாகக்*
கடைந்திட்ட கைகளால் சப்பாணி*
கார் முகில் வண்ணனே! சப்பாணி (10)

‡ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய* ஆயர்தம் கோவினை*
நாட்கமழ் பூம் பொழில்* வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டன்*
வேட்கையால் சொன்ன* சப்பாணி ஈரைந்தும்*
வேட்கையினால் சொல்லுவார்* வினை போமே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தொடர்சங்கிலிகை ॥

தளர்நடைப் பருவம்

‡தொடர் சங்கிலிகை சலார் பிலார் என்னத்*
தூங்கு பொன்மணி ஒலிப்ப*
படு மும்மதப் புனல் சோர* வாரணம்
பைய நின்றூர்வது போல்*
உடன் கூடிக் கிண்கிணி ஆரவாரிப்ப*
உடை மணி பறை கறங்க*
தடந் தாளிணை கொண்டு சார்ங்கபாணி*
தளர்நடை நடவானோ (1)

செக்கரிடை நுனிக் கொம்பில் தோன்றும்*
சிறு பிறை முளைப் போல்*
நக்க செந் துவர் வாய்த் திண்ணை மீதே*
நளிர் வெண்பல் முளை இலக*
அக்குவடம் உடுத்தாமைத் தாலி
பூண்ட* அனந்தசயனன்*
தக்க மா மணிவண்ணன் வாசுதேவன்*
தளர்நடை நடவானோ (2)

மின்னுக் கொடியும் ஓர் வெண் திங்களும்*
சூழ் பரிவேடமுமாய்ப்*
பின்னல் துலங்கும் அரசிலையும்*
பீதகச் சிற்றாடை யொடும்*
மின்னில் பொலிந்ததோர் கார்முகில் போலக்*
கழுத்தினில் காறையொடும்*
தன்னில் பொலிந்த இருடகேசன்*
தளர்நடை நடவானோ (3)

கன்னல் குடம் திறந்தால் ஒத்தூறிக்*
 கணகண சிரித்துவந்து*
 முன் வந்து நின்று முத்தம் தரும்* என்
 முகில் வண்ணந் திருமார்வன்*
 தன்னைப் பெற்றேற்குத் தன்வாய் அமுதம்
 தந்து* என்னைத் தளிர்ப்பிக்கின்றான்*
 தன் என்று மாற்றலர் தலைகள் மீதே*
 தளர்நடை நடவானோ (4)

முன்னல் ஓர் வெள்ளிப் பெருமலைக் குட்டன்*
 மொடு மொடு விரைந்தோடப்*
 பின்னைத் தொடர்ந்ததோர் கருமலைக் குட்டன்*
 பெயர்ந்தடியிடுவது போல்*
 பன்னி உலகம் பரவி ஓவாப்* புகழ்ப்
 பலதேவன் என்னும்*
 தன் நம்பி ஓடப் பின் கூடச் செல்வான்*
 தளர்நடை நடவானோ (5)

ஒரு காலில் சங்கொரு காலில் சக்கரம்*
 உள்ளடி பொறித்தமைந்த*
 இரு காலும் கொண்டங்கங்கெழுதினாற் போல்*
 இலச்சினை பட நடந்து*
 பெருகா நின்ற இன்ப வெள்ளத்தின் மேல்*
 பின்னையும் பெய்து பெய்து*
 கரு கார்க் கடல் வண்ணன் காமர் தாதை*
 தளர்நடை நடவானோ (6)

படர் பங்கய மலர் வாய் நெகிழ்ப்*
 பனி படு சிறு துளி போல*
 இடங்கொண்ட செவ்வாய் ஊறி ஊறி*
 இற்றிற்று வீழ நின்று*
 கடுஞ்சேக் கழுத்தின் மணிக்ஞரல் போல்*
 உடை மணி கண கணென*

தடந் தாளிணை கொண்டு சார்ங்கபாணி*
தளர்நடை நடவானோ (7)

பக்கம் கருஞ்சிறுப்பாறை மீதே*
அருவிகள் பகர்ந்தனைய*
அக்குவடம் இழிந்தேறித் தாழ*
அணி அல்குல் புடை பெயர*
மக்கள் உலகினில் பெய்தறியா*
மணிக் குழவி உருவின்*
தக்க மா மணிவண்ணன் வாசுதேவன்*
தளர்நடை நடவானோ (8)

வெண் புழுதி மேல் பெய்து கொண்டளைந்ததோர்*
வேழத்தின் கருங்கன்று போல்*
தெண் புழுதியாடித் திரிவிக்கிரமன்*
சிறு புகர் பட வியர்த்து*
ஒண் போதலர் கமலச் சிறுக்கால் உறைத்து*
ஒன்றும் நோவாமே*
தண் போது கொண்ட தவிசின் மீதே*
தளர்நடை நடவானோ (9)

திரை நீர்ச் சந்திர மண்டலம் போல்*
செங்கண்மால் கேசவன் தன்*
திரு நீர் முகத்துத் துலங்கு சுட்டி*
திகழ்ந்தெங்கும் புடை பெயர*
பெரு நீர்த் திரை எழு கங்கையிலும்*
பெரியதோர் தீர்த்த பலம்
தரு நீர்* சிறுச்சண்ணம் துள்ளம் சோரத்*
தளர்நடை நடவானோ (10)

‡ஆயர் குலத்தினில் வந்து தோன்றிய*
அஞ்சன வண்ணன் தன்னைத்*
தாயர் மகிழ ஒன்னார் தளரத்*
தளர்நடை நடந்ததனை*

வேயர் புகழ் விட்டுசித்தன்* சீரால்
விரித்தன உரைக்க வல்லார்*
மாயன் மணிவண்ணன் தாள் பணியும்*
மக்களைப் பெறுவர்களே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பொன்னியற்கிண்கிணி ॥

அச்சோப் பருவம்

‡பொன் இயல் கிண்கிணி* சுட்டி புறம் கட்டி*
தன் இயல் ஓசை* சலன் சலன் என்றிட*
மின் இயல் மேகம்* விரைந்தெதிர் வந்தாற் போல்*
என் இடைக்கோட்டரா அச்சோ அச்சோ*
எம்பெருமான்! வாரா அச்சோ அச்சோ (1)

செங்கமலப் பூவில்* தேன் உண்ணும் வண்டே போல்*
பங்கிகள் வந்து* உன் பவள வாய் மொய்ப்ப*
சங்கு வில் வாள் தண்டு* சக்கரம் ஏந்திய*
அங்கைகளாலே வந்தச்சோ அச்சோ*
ஆரத் தழுவாய் வந்தச்சோ அச்சோ (2)

பஞ்சவர் தூதனாய்ப்* பாரதம் கைசெய்து*
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்த* நல் பொய்கை புக்கு*
அஞ்சப் பணத்தின் மேல்* பாய்ந்திட்டருள் செய்த*
அஞ்சன வண்ணனே! அச்சோ அச்சோ*
ஆயர் பெருமானே! அச்சோ அச்சோ (3)

நாறிய சாந்தம்* நமக்கிறை நல்கென்னத்*
தேறி அவளும்* திருவுடம்பில் பூச*
ஊறிய கூனினை* உள்ளே ஓடுங்க* அன்று
ஏற உருவினாய்! அச்சோ அச்சோ*
எம்பெருமான்! வாரா அச்சோ அச்சோ (4)

கழல் மன்னர் சூழக்* கதிர் போல் விளங்கி*
எழலுற்று மீண்டே* இருந்துன்னை நோக்கும்*
சுழலைப் பெரிதுடைத்* துச்சோதனை*

அழல விழித்தானே! அச்சோ அச்சோ*
ஆழி அங்கையனே! அச்சோ அச்சோ (5)

போர் ஒக்கப் பண்ணி* இப்பூமிப்பொறை தீர்ப்பான்*
தேர் ஒக்க ஊர்ந்தாய்* செழுந்தார் விசயற்காய்*
கார் ஒக்கும் மேனிக்* கரும் பெருங்கண்ணனே!*
ஆரத் தழுவாய் வந்தச்சோ அச்சோ*
ஆயர்கள் போரேறே! அச்சோ அச்சோ (6)

மிக்க பெரும் புகழ்* மாவலி வேள்வியில்*
தக்கதிதன்றென்று* தானம் விலக்கிய*
சுக்கிரன் கண்ணைத்* துரும்பால் கிளறிய*
சக்கரக் கையனே! அச்சோ அச்சோ*
சங்கம் இடத்தானே! அச்சோ அச்சோ (7)

என் இது மாயம்* என் அப்பன் அறிந்திலன்*
முன்னைய வண்ணமே கொண்டு* அளவாய் என்ன*
மன்னு நமுசியை* வானில் சுழற்றிய*
மின்னு முடியனே! அச்சோ அச்சோ*
வேங்கட வாணனே! அச்சோ அச்சோ (8)

கண்ட கடலும்* மலையும் உலகேழும்*
முண்டத்துக்காற்றா* முகில்வண்ணா ஓ! என்று*
இண்டைச் சடைமுடி* ஈசன் இரக்கொள்ள*
மண்டை நிறைத்தானே! அச்சோ அச்சோ*
மார்வில் மறுவனே! அச்சோ அச்சோ (9)

துன்னிய பேரிருள்* சூழ்ந்துலகை மூட*
மன்னிய நான்மறை* முற்றும் மறைந்திட*
பின் இவ்வுலகினில்* பேரிருள் நீங்க* அன்-
றன்னமதானானே! அச்சோ அச்சோ*
அருமறை தந்தானே! அச்சோ அச்சோ (10)

‡நச்சுவார் முன் நிற்கும்* நாராயணன் தன்னை*
அச்சோ வருக என்று* ஆய்ச்சி உரைத்தன*
மச்சணி மாடப்* புதுவை கோன் பட்டன் சொல்*
நிச்சலும் பாடுவார்* நீள் விசும்பாள்வரே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வட்டுநடுவே ॥

புறம் புல்கல்

‡வட்டு நடுவே* வளர்கின்ற* மாணிக்க
மொட்டு நுனையில்* முளைக்கின்ற முத்தே போல்*
சொட்டுச் சொட்டென்னத்* துளிக்கத் துளிக்க* என்
குட்டன் வந்தென்னைப் புறம் புல்குவான்*
கோவிந்தன் என்னைப் புறம் புல்குவான் (1)

கிங்கிணி கட்டிக்* கிறி கட்டி* கையினில்
கங்கணம் இட்டுக்* கழுத்தில் தொடர் கட்டி*
தன் கணத்தாலே* சதிரா நடந்து வந்து*
என் கண்ணன் என்னைப் புறம் புல்குவான்*
எம்பிரான் என்னைப் புறம் புல்குவான் (2)

கத்தக் கதித்துக்* கிடந்த பெருஞ்செல்வம்*
ஒத்துப் பொருந்திக் கொண்டு* உண்ணாது மண் ஆள்வான்*
கொத்துத் தலைவன்* குடி கெடத் தோன்றிய*
அத்தன் வந்தென்னைப் புறம் புல்குவான்*
ஆயர்கள் ஏறென் புறம் புல்குவான் (3)

நாந்தகம் ஏந்திய* நம்பி சரண் என்று*
தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி* தரணியில்
வேந்தர்கள் உட்க* விசயன் மணித் திண் தேர்*
ஊர்ந்தவன் என்னைப் புறம் புல்குவான்
உம்பர் கோன் என்னைப் புறம் புல்குவான் (4)

வெண் கலப் பத்திரம்* கட்டி விளையாடி*
கண் பல செய்த* கருந்தழைக் காவின் கீழ்*
பண் பல பாடிப்* பல்லாண்டிசைப்ப* பண்டு

மண் பல கொண்டான் புறம் புல்குவான்*
வாமனன் என்னைப் புறம் புல்குவான் (5)

சத்திரம் ஏந்தித்* தனி ஒரு மாணியாய்*
உத்தர வேதியில்* நின்ற ஒருவனை*
கத்திரியர் காணக்* காணி முற்றும் கொண்ட*
பத்திராகாரன் புறம் புல்குவான்*
பார் அளந்தான் என் புறம் புல்குவான் (6)

பொத்த உரலைக் கவிழ்த்து* அதன் மேல் ஏறி*
தித்தித்த பாலும்* தடாவினில் வெண்ணெயும்*
மெத்தத் திருவயிறார* விழுங்கிய*
அத்தன் வந்தென்னைப் புறம் புல்குவான்*
ஆழியான் என்னைப் புறம் புல்குவான் (7)

மூத்தவை காண* முது மணல் குன்றேறிக்*
கூத்துவந்தாடிக்* குழலால் இசை பாடி*
வாய்த்த மறையோர் வணங்க* இமையவர்
ஏத்த வந்தென்னைப் புறம் புல்குவான்*
எம்பிரான் என்னைப் புறம் புல்குவான் (8)

கற்பகக் காவு* கருதிய காதலிக்கு*
இப்பொழுதீவன் என்று* இந்திரன் காவினில்*
நிற்பன செய்து* நிலாத் திகழ் முற்றத்துள்*
உய்த்தவன் என்னைப் புறம் புல்குவான்*
உம்பர் கோன் என்னைப் புறம் புல்குவான் (9)

‡ஆய்ச்சி அன்றாழிப் பிரான்* புறம் புல்கிய*
வேய்த் தடந்தோளி சொல்* விட்டுசித்தன் மகிழ்ந்து*
ஈத்த தமிழ் இவை* ஈரைந்தும் வல்லவர்*
வாய்த்த நன் மக்களைப் பெற்று* மகிழ்வரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மெச்சூது ॥

அப்பூச்சி காட்டுதல்

‡மெச்சூது சங்கம் இடத்தான்* நல் வேய் ஊதி*
பொய்ச் சூதில் தோற்ற* பொறை உடை மன்னர்க்காய்*
பத்தூர் பெறாதன்று* பாரதம் கைசெய்த*
அத்தூதன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (1)

மலை புரை தோள் மன்னவரும்* மாரதரும் மற்றும்*
பலர் குலைய* நூற்றுவரும் பட்டழிய* பார்த்தன்
சிலை வளையத்* திண் தேர்மேல் முன்னின்ற* செங்கண்
அலவலை வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (2)

காயும் நீர் புக்குக்* கடம்பேறி* காளியன்
தீய பணத்தில்* சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி*
வேயின் குழல் ஊதி* வித்தகனாய் நின்ற*
ஆயன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (3)

இருட்டில் பிறந்து போய்* ஏழை வல் ஆயர்*
மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து* வன் கஞ்சன் மாளப்*
புரட்டி அந்நாள் எங்கள்* பூம் பட்டுக் கொண்ட*
அரட்டன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (4)

சேப்பூண்ட* சாடு சிதறித்* திருடி நெய்க்-
காப்பூண்டு* நந்தன் மனைவி கடை தாம்பால்*
சோப்பூண்டு* துள்ளி துடிக்கத் துடிக்க* அன்-

றாப்பூண்டான் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (5)

செப்பிள மென்முலைத்* தேவகி நங்கைக்கு*
சொப்படத் தோன்றித்* தொறுப்பாடியோம் வைத்த*
துப்பமும் பாலும்* தயிரும் விழுங்கிய*
அப்பன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (6)

தத்துக் கொண்டாள் கொலோ* தானே பெற்றாள் கொலோ*
சித்தம் அனையாள்* அசோதை இளஞ்சிங்கம்*
கொத்தார் கருங்குழல்* கோபால கோளரி*
அத்தன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (7)

கொங்கை வன்* கூனிசொற் கொண்டு* குவலயத்
துங்கக் கரியும்* பரியும் இராச்சியமும்*
எங்கும் பரதற்கருளி* வன் கான் அடை*
அங்கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (8)

பதக முதலை வாய்ப்* பட்ட களிறு*
கதறிக் கைகூப்பி* என் கண்ணா! கண்ணா! என்ன*
உதவப் புள் ஊர்ந்து* அங்குறுதுயர் தீர்த்த*
அதகன் வந்தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்*
அம்மனே! அப்பூச்சி காட்டுகின்றான் (9)

‡வல்லாள் இலங்கை மலங்கச்* சரந் துரந்த*
வில்லாளனை* விட்டுசித்தன் விரித்த*
சொல் ஆர்ந்த அப்பூச்சிப் பாடல்* இவை பத்தும்
வல்லார் போய்* வைகுந்தம் மன்னி இருப்பரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ அரவணையாய் ॥

முலையுண்ண அழைத்தல்

‡அரவணையாய்! ஆயர் ஏறே!*

அம்மம் உண்ணத் துயில் எழாயே*
இரவும் உண்ணாதுறங்கி நீ போய்*
இன்றும் உச்சி கொண்டதாலோ*
வரவும் காணேன் வயிறசைந்தாய்*
வன முலைகள் சோர்ந்து பாயத்*
திருவுடைய வாய்மடுத்துத்*
திளைத்துதைத்துப் பருகிடாயே (1)

வைத்த நெய்யும் காய்ந்த் பாலும்*
வடி தயிரும நறு வெண்ணெயும்*
இத்தனையும் பெற்றறியேன்*
எம்பிரான்! நீ பிறந்த பின்னை*
எத்தனையும் செய்யப் பெற்றாய்*
ஏதும் செய்யேன் கதம் படாதே*
முத்தனைய முறுவல் செய்து*
மூக்குறிஞ்சி முலை உணாயே (2)

தந் தம் மக்கள் அழுது சென்றால்*
தாய்மார் ஆவார் தரிக்ககில்லார்*
வந்து நின்மேல் பூசல் செய்ய*
வாழ வல்ல வாசுதேவா!*
உந்தையார் உன்திறத்தர் அல்லர்*
உன்னை நான் ஒன்றுரப்ப மாட்டேன்*
நந்தகோபன் அணி சிறுவா!*
நான் சுரந்த முலை உணாயே (3)

கஞ்சன் தன்னால் புணர்க்கப்பட்ட*
 கள்ளச் சகடு கலக்கழிய*
 பஞ்சி அன்ன மெல்லடியால்*
 பாய்ந்த போது நொந்திடும் என்று*
 அஞ்சினேன் காண் அமரர் கோவே!*
 ஆயர் கூட்டத்தளவன்றாலோ*
 கஞ்சனை உன் வஞ்சனையால்*
 வலைப்படுத்தாய்! முலை உணாயே (4)

தீய புந்திக் கஞ்சன் உன்மேல்*
 சினம் உடையன் சோர்வு பார்த்து*
 மாயந் தன்னால் வலைப் படுக்கில்*
 வாழ்கில்லேன் வாசுதேவா!*
 தாயர் வாய்ச்சொல் கருமம் கண்டாய்*
 சாற்றிச் சொன்னேன் போகவேண்டா*
 ஆயர் பாடிக்கணி விளக்கே!*
 அமர்ந்து வந்தென் முலை உணாயே (5)

‡மின் அனைய நுண் இடையார்*
 விரி குழல் மேல் நுழைந்த வண்டு*
 இன் இசைக்கும் வில்லிபுத்தூர்*
 இனிதமர்ந்தாய்! உன்னைக் கண்டார்*
 என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ*
 இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்*
 என்னும் வார்த்தை எய்துவித்த*
 இருடிகேசா! முலை உணாயே (6)

பெண்டிர் வாழ்வார் நின் ஒப்பாரைப்*
 பெறுதும் என்னும் ஆசையாலே*
 கண்டவர்கள் போக்கொழிந்தார்*
 கண்ணிணையால் கலக்க நோக்கி*
 வண்டுலாம் பூங்குழலினார்* உன்
 வாயமுதம் உண்ண வேண்டி*

கொண்டு போவான் வந்து நின்றார்*
கோவிந்தா! நீ முலை உணாயே (7)

இரு மலை போல் எதிர்ந்த மல்லர்*
இருவர் அங்கம் எரி செய்தாய்!* உன்
திருமலிந்து திகழ் மார்வு*
தேக்க வந்தென் அல்குல் ஏறி*
ஒரு முலையை வாய் மடுத்து*
ஒரு முலையை நெருடிக் கொண்டு*
இரு முலையும் முறை முறையா*
ஏங்கி ஏங்கி இருந்துணாயே (8)

அங்கமலப் போதகத்தில்*
அணி கொள் முத்தம் சிந்தினாற் போல்*
செங்கமல முகம் வியர்ப்பத்*
தீமை செய்திம் முற்றத்தூடே*
அங்கம் எல்லாம் புழுதியாக*
அளைய வேண்டா அம்ம! விம்ம*
அங்கமரர்க்கமுதளித்த*
அமரர் கோவே! முலை உணாயே (9)

ஓட ஓடக் கிங்கிணிகள்*
ஓலிக்கும் ஓசைப் பாணியாலே*
பாடிப் பாடி வருகின்றாயைப்*
பற்பநாபன் என்றிருந்தேன்*
ஆடி ஆடி அசைந்தசைந்திட்டு*
அதனுக்கேற்ற கூத்தை ஆடி*
ஓடி ஓடிப் போய்விடாதே*
உத்தமா! நீ முலை உணாயே (10)

‡வார் அணிந்த கொங்கை ஆய்ச்சி*
மாதவா! உண் என்ற மாற்றம்*
நீர் அணிந்த குவளை வாசம்*
நிகழ் நாறும் வில்லிபுத்தூர்*

பார் அணிந்த தொல் புகழான்*
பட்டர்பிரான் பாடல் வல்லார்*
சீர் அணிந்த செங்கண்மால் மேல்*
சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ போய்ப்பாடு ॥

பன்னிருநாமப் பெருமை காது குத்தல்

‡போய்ப்பாடுடைய நின் தந்தையும் தாழ்த்தான்*
பொரு திறல் கஞ்சன் கடியன்*
காப்பாரும் இல்லை கடல்வண்ணா* உன்னைத்
தனியே போய் எங்கும் திரிதி*
பேய்ப்பால் முலை உண்ட பித்தனே!* கேசவ
நம்பீ! உன்னைக் காது குத்த*
ஆய்ப் பாலர் பெண்டுகள் எல்லாரும் வந்தார்*
அடைக்காய் திருத்தி நான் வைத்தேன் (1)

வண்ணப் பவள மருங்கினில் சாத்தி*
மலர்ப்பாதக் கிங்கிணி ஆர்ப்ப*
நண்ணித் தொழும் அவர் சிந்தை பிரியாத*
நாராயணா! இங்கே வாராய்*
எண்ணற்கரிய பிரானே* திரியை
எரியாமே காதுக்கிடுவன்*
கண்ணுக்கு நன்றும் அழகும் உடைய*
கனகக் கடிப்பும் இவையாம் (2)

வையம் எல்லாம் பெறும் வார் கடல் வாழும்*
மகரக் குழை கொண்டு வைத்தேன்*
வெய்யவே காதில் திரியை இடுவன்* நீ
வேண்டியதெல்லாம் தருவன்*
உய்ய இவ்வாயர் குலத்தினில் தோன்றிய*
ஒண் சுடர் ஆயர் கொழுந்தே*
மையன்மை செய்திள ஆய்ச்சியர் உள்ளத்து*
மாதவனே! இங்கே வாராய் (3)

வண நன்றுடைய வயிரக் கடிப்பிட்டு*
 வார் காது தாழப் பெருக்கி*
 குண நன்றுடையர் இக்கோபால பிள்ளைகள்*
 கோவிந்தா! நீ சொல்லுக் கொள்ளாய்*
 இணை நன்றழகிய இக்கடிப்பிட்டால்*
 இனிய பலாப் பழம் தந்து*
 சுண நன்றணி முலை உண்ணத் தருவன் நான்*
 சோத்தம் பிரான்! இங்கே வாராய் (4)

சோத்தம் பிரான்! என்றிரந்தாலும் கொள்ளாய்*
 சுரி குழலாரொடு நீ போய்*
 கோத்துக் குரவை பிணைந்திங்கு வந்தால்*
 குணம் கொண்டிடுவனோ நம்பீ*
 பேர்த்தும் பெரியன அப்பம் தருவன்*
 பிரானே! திரியிட ஒட்டில்*
 வேய்த் தடந் தோளார் விரும்பு கருங்குழல்*
 விட்டுவே! நீ இங்கே வாராய் (5)

விண் எல்லாம் கேட்க அமுதிட்டாய்!* உன்வாயில்
 விரும்பி அதனை நான் நோக்கி*
 மண் எல்லாம் கண்டென் மனத்துள்ளே அஞ்சி*
 மதுகுதனே என்றிருந்தேன்*
 புண் ஏதும் இல்லை உன் காதும் அறியும்*
 பொறுத்திறைப் போதிரு நம்பீ!*
 கண்ணா! என் கார் முகிலே!* கடல் வண்ணா
 காவலனே! முலை உணாயே (6)

முலை ஏதும் வேண்டேன் என்றோடி* நின் காதில்
 கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு*
 மலையை எடுத்து மகிழ்ந்து கல் மாரி
 காத்துப்* பசுநிரை மேய்த்தாய்*
 சிலை ஒன்றிறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!*
 திருவாயர் பாடிப் பிரானே!*

தலை நிலாப் போதே உன் காதைப் பெருக்காதே*
விட்டிட் டேன் குற்றமே அன்றே (7)

என் குற்றமே என்று சொல்லவும் வேண்டா காண்*
என்னை நான் மண் உண்டேனாக*
அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும்*
அனைவர்க்கும் காட்டிற்றிலையே*
வன் புற்றரவின் பகைக் கொடி* வாமன
நம்பீ! உன் காதுகள் தூரும்*
துன்புற்றன எல்லாம் தீர்ப்பாய் பிரானே!*
திரியிட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே (8)

மெய் என்று சொல்லுவார் சொல்லைக் கருதித்*
தொடுப்புண்டாய் வெண்ணெயை என்று*
கையைப் பிடித்துக் கரை உரலோடென்னைக்*
காணவே கட்டிற்றிலையே*
செய்தன சொல்லிச் சிரித்தங்கிருக்கில்*
சிரீதரா! உன் காது தூரும்*
கையில் திரியை இடுகிடாய்* இந்நின்ற
காரிகையார் சிரியாமே (9)

காரிகையார்க்கும் உனக்கும் இழுக்குற்றென்*
காதுகள் வீங்கி எறியில்*
தாரியா தாகில் தலை நொந்திடும் என்று*
விட்டிட் டேன் குற்றமே அன்றே*
சேரியிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும்* காது
பெருக்கித் திரியவும் காண்டி*
ஏர் விடை செற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட*
இருடகேசா! என்தன் கண்ணே! (10)

கண்ணைக் குளிரக் கலந்தெங்கும் நோக்கிக்*
கடி கமழ் பூங்குழலார்கள்*
எண்ணத்துள் என்றும் இருந்து தித்திக்கும்*
பெருமானே! எங்கள் அமுதே*

உண்ணக் கனிகள் தருவன்* கடிப்பொன்றும்
 நோவாமே காதுக்கிடுவன்*
 பண்ணைக் கிழியச் சகடம் உதைத்திட்ட*
 பற்பநாபா! இங்கே வாராய் (11)

வா என்று சொல்லி என் கையைப் பிடித்து*
 வலியவே காதில் கடிப்பை*
 நோவத் திரிக்கில் உனக்கிங்கிழுக்குற்றென்*
 காதுகள் நொந்திடும் கில்லேன்*
 நாவற் பழம் கொண்டு வைத்தேன்* இவை ஆணாய்
 நம்பீ* முன் வஞ்ச மகளைச்
 சாவப் பால் உண்டு சகடிறப் பாய்ந்திட்ட*
 தாமோதரா! இங்கே வாராய் (12)

‡வார் காது தாழ்ப் பெருக்கி அமைத்து*
 மகரக் குழையிட வேண்டிச்*
 சீரால் அசோதை திருமாலைச் சொன்ன சொல்*
 சிந்தையுள் நின்று திகழ்ப்*
 பார் ஆர் தொல் புகழான் புதுவை மன்னன்*
 பன்னிரு நாமத்தால் சொன்ன*
 ஆராத அந்தாதி பன்னிரண்டும் வல்லார்*
 அச்சுதனுக்கடியாரே (13)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வெண்ணெய்யளைந்த ॥

நீராட்டல்

‡வெண்ணெய் அளைந்த குணுங்கும்*
விளையாடு புழுதியும் கொண்டு*
திண்ணென இவ்விரா உன்னைத்*
தேய்த்துக் கிடக்க நானொட்டேன்*
எண்ணெய்ப் புளிப்பழம் கொண்டு*
இங்கெத்தனை போதும் இருந்தேன்*
நண்ணல் அரிய பிரானே!*
நாரணா! நீராட வாராய் (1)

கன்றுகள் ஓடச் செவியில்* கட்டெறும்பு பிடித்திட்டால்*
தென்றிக் கெடுமாகில்* வெண்ணெய் திரட்டி விழுங்குமா காண்பன்*
நின்ற மராமரம் சாய்த்தாய்!* நீ பிறந்த திருவோணம்*
இன்று நீ நீராட வேண்டும்* எம்பிரான்! ஓடாதே வாராய் (2)

பேய்ச்சி முலை உண்ணக் கண்டு* பின்னையும் நில்லாதென் நெஞ்சம்*
ஆய்ச்சியர் எல்லாரும் கூடி* அழைக்கவும் நான் முலை தந்தேன்*
காய்ச்சின நீரொடு நெல்லி* கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்*
வாய்த்த புகழ் மணிவண்ணா!* மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் (3)

கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த* கடிய சகடம் உதைத்து*
வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச* வாய் முலை வைத்த பிரானே!*
மஞ்சளும் செங்கழு நீரின்* வாசிகையும் நாறு சாந்தும்*
அஞ்சனமும் கொண்டு வைத்தேன்* அழகனே! நீராட வாராய் (4)

அப்பம் கலந்த சிற்றுண்டி* அக்காரம் பாலில் கலந்து*
சொப்பட நான் சுட்டு வைத்தேன்* தின்னல் உறுதியேல் நம்பி!*
செப்பிள மென்முலை யார்கள்* சிறு புறம் பேசிச் சிரிப்பர்*
சொப்பட நீராட வேண்டும்* சோத்தம் பிரான்! இங்கே வாராய் (5)

எண்ணெய்க் குடத்தை உருட்டி* இளம் பிள்ளை கிள்ளி யெழுப்பி*
 கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக்* கழகண்டு செய்யும் பிரானே!*
 உண்ணக் கனிகள் தருவன்* ஒலிகடல் ஓத நீர் போலே*
 வண்ணம் அழகிய நம்பீ!* மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் (6)

கறந்த நற் பாலும் தயிரும்* கடைந்துறிமேல் வைத்த வெண்ணெய்*
 பிறந்ததுவே முதலாகப்* பெற்றறியேன் எம்பிரானே!*
 சிறந்த நற்றாய் அலர் தூற்றும்* என்பதனால் பிறர் முன்னே*
 மறந்தும் உரையாட மாட்டேன்* மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் (7)

கன்றினை வால் ஓலை கட்டிக்*
 கனிகள் உதிர எறிந்து*
 பின் தொடர்ந்தோடி ஓர் பாம்பைப்*
 பிடித்துக் கொண்டாட்டினாய் போலும்*
 நின் திறத்தேன் அல்லேன் நம்பி!*
 நீ பிறந்த திரு நல் நாள்*
 நன்று நீ நீராட வேண்டும்*
 நாரணா! ஓடாதே வாராய் (8)

பூணித் தொழுவினில் புக்குப்* புழுதி அளைந்த பொன்மேனி*
 காணப் பெரிதும் உகப்பன்* ஆகிலும் கண்டார் பழிப்பர்*
 நாண் எத்தனையும் இலாதாய்!* நப்பின்னை காணில் சிரிக்கும்*
 மாணிக்கமே! என் மணியே!* மஞ்சனம் ஆட நீ வாராய் (9)

‡கார்மலி மேனி நிறத்துக்* கண்ண பிரானை உகந்து*
 வார்மலி கொங்கை யசோதை* மஞ்சனம் ஆட்டிய ஆற்றை*
 பார் மலி தொல் புதுவைக் கோன்* பட்டர் பிரான் சொன்ன பாடல்*
 சீர் மலி செந் தமிழ் வல்லார்* தீவினை யாதும் இலரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பின்னைமணாளனை ॥

குழல் வாரக் காக்கையை வாவெனல்

‡பின்னை மணாளனைப்* பேரில் கிடந்தானை*
முன்னை அமரர்* முதல் தனி வித்தினை*
என்னையும் எங்கள்* குடி முழுதாட் கொண்ட*
மன்னனை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்!*
மாதவந் தன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (1)

பேயின் முலை உண்ட* பிள்ளை இவன் முன்னம்*
மாயச் சகடும்* மருதும் இறுத்தவன்*
காயாமலர் வண்ணன்* கண்ணன் கருங்குழல்*
தூய்தாக வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்!*
தூமணி வண்ணன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (2)

திண்ணக் கலத்தில்* திரை உறிமேல் வைத்த*
வெண்ணெய் விழுங்கி* விரைய உறங்கிடும்*
அண்ணல்* அமரர் பெருமானை* ஆயர் தம்
கண்ணனை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்!*
கார் முகில் வண்ணன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (3)

பள்ளத்தில் மேயும்* பறவை உருக் கொண்டு*
கள்ள அசுரன்* வருவானைத் தான் கண்டு*
புள்ளிதுவென்று* பொதுக்கோ வாய் கீண்டிட்ட*
பிள்ளையை வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்!*
பேய்முலை உண்டான் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (4)

கற்றினம் மேய்த்துக்* கனிக்கொரு கன்றினை*
பற்றி எறிந்த* பரமன் திருமுடி*
உற்றன பேசி* நீ ஓடித் திரியாதே*

அற்றைக்கும் வந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்! *
ஆழியான் தன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (5)

கிழக்கில் குடி மன்னர்* கேடிலாதாரை*
அழிப்பான் நினைந்திட்டு* அவ்வாழி அதனால்*
விழிக்கும் அளவிலே* வேர் அறுத்தானைக்*
குழற்கணியாகக் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! *
கோவிந்தன் தன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (6)

பிண்டத் திரளையும்* பேய்க்கிட்ட நீர்ச் சோறும்*
உண்டற்கு வேண்டி* நீ ஓடித் திரியாதே*
அண்டத்தமரர்* பெருமான் அழகமர்*
வண்டொத்திருண்ட குழல்வாராய் அக்காக்காய்! *
மாயவன் தன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (7)

உந்தி எழுந்த* உருவ மலர் தன்னில்*
சந்தச் சதுமுகன் தன்னைப்* படைத்தவன்*
கொந்தக் குழலைக்* குறந்து புளி அட்டி*
தந்தத்தின் சீப்பால் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! *
தாமோதரன் தன் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (8)

மன்னன் தன் தேவிமார்* கண்டு மகிழ்வெய்த*
முன் இவ் உலகினை* முற்றும் அளந்தவன்*
பொன்னின் முடியினைப்* பூவணை மேல் வைத்து*
பின்னே இருந்து குழல்வாராய் அக்காக்காய்! *
பேராயிரத்தான் குழல்வாராய் அக்காக்காய்! (9)

‡கண்டார் பழியாமே* அக்காக்காய்* கார் வண்ணன்
வண்டார் குழல்வார* வா என்ற ஆய்ச்சி சொல்*
விண் தோய் மதிள்* வில்லிபுத்தூர்க் கோன் பட்டன் சொல்*
கொண்டாடிப் பாடக்* குறுகா வினை தாமே! (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வேலிக்கோல் ॥

கோல் கொண்டுவா என்னல்

‡வேலிக் கோல் வெட்டி* விளையாடு வில் ஏற்றி*
தாலிக் கொழுந்தைத்* தடங்கழுத்தில் பூண்டு*
பீலித் தழையைப்* பிணைத்துப் பிறகிட்டு*
காலிப் பின் போவாற்கோர் கோல் கொண்டு வா!*
கடல்நிற வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டு வா (1)

கொங்கும் குடந்தையும்* கோட்டியூரும் பேரும்*
எங்கும் திரிந்து* விளையாடும் என் மகன்*
சங்கம் பிடிக்கும்* தடக்கைக்குத் தக்க* நல்
அங்கம் உடையதோர் கோல் கொண்டு வா!*
அரக்கு வழித்ததோர் கோல் கொண்டு வா (2)

கறுத்திட்டெதிர் நின்ற* கஞ்சனைக் கொன்றான்*
பொறுத்திட்டெதிர் வந்த* புள்ளின் வாய் கீண்டான்*
நெறித்த குழல்களை* நீங்க முன் ஓடி*
சிறுக்கன்று மேய்ப்பாற்கோர் கோல் கொண்டு வா!*
தேவ பிரானுக்கோர் கோல் கொண்டு வா (3)

ஒன்றே உரைப்பான்* ஒரு சொல்லே சொல்லுவான்*
துன்று முடியான்* துரியோதனன் பக்கல்*
சென்றங்குப் பாரதம்* கையெறிந்தானுக்கு*
கன்றுகள் மேய்ப்பதோர் கோல் கொண்டு வா*
கடல் நிற வண்ணற்கோர் கோல் கொண்டு வா (4)

சீர் ஒன்று தூதாய்த்* துரியோதனன் பக்கல்*
ஊர் ஒன்று வேண்டிப்* பெறாத உரோடத்தால்*
பார் ஒன்றிப் பாரதம்* கைசெய்து பார்த்தற்குத்*

தேர் ஒன்றை ஊர்ந்தாற்கோர் கோல் கொண்டு வா
தேவ பிரானுக்கோர் கோல் கொண்டு வா (5)

ஆலத்திலையான்* அரவின் அணை மேலான்*
நீலக் கடலுள்* நெடுங்காலம் கண் வளர்ந்தான்*
பாலப் பிராயத்தே* பார்த்தர்க்கருள் செய்த*
கோலப் பிரானுக்கோர் கோல் கொண்டு வா!*
குடந்தைக் கிடந்தாற்கோர் கோல் கொண்டு வா (6)

பொன் திகழ்* சித்திர கூடப் பொருப்பினில்*
உற்ற வடிவில்* ஒரு கண்ணும் கொண்ட* அக்-
கற்றைக் குழலன்* கடியன் விரைந்துன்னை*
மற்றைக் கண் கொள்ளாமே கோல் கொண்டு வா!*
மணிவண்ண நம்பிக்கோர் கோல் கொண்டு வா (7)

மின்னிடைச் சீதை பொருட்டா* இலங்கையர்*
மன்னன் மணிமுடி* பத்தும் உடன் வீழ்த்*
தன் நிகர் ஒன்றில்லாச்* சிலை கால் வளைத்திட்ட*
மின்னு முடியற்கோர் கோல் கொண்டு வா!*
வேலை அடைத்தாற்கோர் கோல் கொண்டு வா (8)

தென் இலங்கை மன்னன்* சிரம் தோள் துணிசெய்து*
மின் இலங்கு பூண்* விபீடண நம்பிக்கு*
என் இலங்கு நாமத்தளவும்* அரசென்ற*
மின் அலங்காரற்கோர் கோல் கொண்டு வா!*
வேங்கட வாணர்க்கோர் கோல் கொண்டு வா (9)

‡அக்காக்காய் நம்பிக்குக்* கோல் கொண்டு வா என்று*
மிக்காள் உரைத்த சொல்* வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டன்*
ஓக்க உரைத்த* தமிழ் பத்தும் வல்லவர்*
மக்களைப் பெற்று* மகிழ்வர் இவ்வையத்தே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆனிரை ॥

பூச்சூட்டல்

‡ஆனிரை மேய்க்க நீ போதி* அருமருந்தாவதறியாய்*
கானகம் எல்லாம் திரிந்து* உன் கரிய திருமேனி வாட*
பானையில் பாலைப் பருகிப்* பற்றாதார் எல்லாம் சிரிப்ப*
தேனில் இனிய பிரானே!* செண்பகப் பூச் சூட்ட வாராய் (1)

கருவுடை மேகங்கள் கண்டால்* உன்னைக் கண்டால் ஓக்கும் கண்கள்*
உருவுடையாய்! உலகேழும்* உண்டாக வந்து பிறந்தாய்!*
திருவுடையாள் மணவாளா!* திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்!*
மருவி மணம் கமழ்கின்ற* மல்லிகைப் பூச் சூட்ட வாராய் (2)

மச்சொடு மாளிகை ஏறி* மாதர்கள் தம் இடம் புக்கு*
கச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக்* காம்பு துகில் அவை கீறி*
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய்!* நீள் திருவேங்கடத்தெந்தாய்!*
பச்சைத் தமனகத்தோடு* பாதிரிப் பூச் சூட்ட வாராய் (3)

தெருவின்கண் நின்றிள ஆய்ச்சி மார்களைத்* தீமை செய்யாதே*
மருவும் தமனகமும் சீர்* மாலை மணம் கமழ்கின்ற*
பருவம் கருங்குழல் நெற்றி* பொலிந்த முகிற் கன்று போலே*
உருவம் அழகிய நம்பீ!* உகந்திவை சூட்ட நீ வாராய் (4)

புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டாய்!* பொரு கரியின் கொம்பொசித்தாய்!*
கள்ள அரக்கியை மூக்கொடு* காவலனைத் தலை கொண்டாய்!*
அள்ளி நீ வெண்ணெய் விழுங்க* அஞ்சாதடியேன் அடித்தேன்*
தெள்ளிய நீரில் எழுந்த* செங்கமுநீர் சூட்ட வாராய் (5)

எருதுகளோடு பொருதி* ஏதும் உலோபாய் காண் நம்பி!*
கருதிய தீமைகள் செய்து* கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தாய்!*
தெருவின் கண் தீமைகள் செய்து* சிக்கென மல்லர்களோடு*
பொருது வருகின்ற பொன்னே!* புன்னைப் பூச் சூட்ட வாராய் (6)

குடங்கள் எடுத்தேற விட்டுக்*
 கூத்தாட வல்ல எம் கோவே!*
 மடங்கொள் மதிமுகத்தாரை*
 மால்செய்ய வல்ல என் மைந்தா!*
 இடந்திட்டிரணியன் நெஞ்சை*
 இரு பிளவாக முன் கீண்டாய்!*
 குடந்தைக் கிடந்த எம் கோவே!*
 குருக்கத்திப் பூச் சூட்ட வாராய் (7)

சீமாலிகன் அவனோடு*
 தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய்!*
 சாமாறவனை நீ எண்ணிச்*
 சக்கரத்தால் தலை கொண்டாய்!*
 ஆமாறறியும் பிரானே!*
 அணி அரங்கத்தே கிடந்தாய்!*
 ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய்!*
 இருவாட்சிப் பூச் சூட்ட வாராய் (8)

அண்டத்தமரர்கள் சூழ* அத்தாணியுள் அங்கிருந்தாய்!*
 தொண்டர்கள் நெஞ்சில் உறைவாய்!* தூமலரான் மணவாளா!*
 உண்டிட்டுலகினை ஏழும்* ஓர் ஆலிலையில் துயில் கொண்டாய்!*
 கண்டுநான் உன்னை உகக்கக்* கருமுகைப் பூச் சூட்ட வாராய் (9)

‡செண்பக மல்லிகையோடு*
 செங்கமுநீர் இருவாட்சி*
 எண் பகர் பூவும் கொணர்ந்தேன்*
 இன்றிவை சூட்ட வா என்று*
 மண் பகர் கொண்டானை* ஆய்ச்சி
 மகிழ்ந்துரை செய்த இம் மாலை*
 பண் பகர் வில்லிபுத்தூர்க் கோன்*
 பட்டர்பிரான் சொன்ன பத்தே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ இந்திரனோடு ॥

காப்பிடல்

‡இந்திரனோடு பிரமன்* ஈசன் இமையவர் எல்லாம்*
மந்திர மா மலர் கொண்டு* மறைந்துவராய் வந்து நின்றார்*
சந்திரன் மாளிகை சேரும்* சதுரர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!*
அந்தியம் போதிதுவாகும்* அழகனே! காப்பிட வாராய் (1)

கன்றுகள் இல்லம் புகுந்து*
கதறுகின்ற பசுவெல்லாம்*
நின்றொழிந்தேன் உன்னைக் கூவி*
நேசமேல் ஒன்றும் இலாதாய்!*
மன்றில் நில்லேல் அந்திப் போது*
மதிள் திருவெள்ளறை நின்றாய்!*
நன்று கண்டாய் என்தன் சொல்லு*
நான் உன்னைக் காப்பிட வாராய் (2)

செப்போது மென் முலையார்கள்*
சிறுசோறும் இல்லும் சிதைத்திட்டு*
அப்போது நான் உரப்பப் போய்*
அடிசிலும் உண்டிலை ஆள்வாய்!*
முப்போதும் வானவர் ஏத்தும்*
முனிவர்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!*
இப்போது நான் ஒன்றும் செய்யேன்*
எம்பிரான்! காப்பிட வாராய் (3)

கண்ணில் மணல் கொடு தூவிக்* காலினால் பாய்ந்தனை என்றென்று*
எண் அரும் பிள்ளைகள் வந்திட்டு* இவரால் முறைப்படுகின்றார்*
கண்ணனே! வெள்ளறை நின்றாய்!* கண்டாரோடே தீமை செய்வாய்!*
வண்ணமே வேலையதொப்பாய்!* வள்ளலே! காப்பிட வாராய் (4)

பல்லாயிரவர் இவ்வூரில்

பிள்ளைகள்* தீமைகள் செய்வார்*
எல்லாம் உன் மேல் அன்றிப் போகாது*
எம்பிரான்! நீ இங்கே வாராய்*
நல்லார்கள் வெள்ளறை நின்றாய்!*
ஞானச் சுடரே! உன் மேனி*
சொல் ஆர வாழ்த்தி நின்றேத்திச்*
சொப்படக் காப்பிட வாராய் (5)

கஞ்சன் கறுக்கொண்டு நின்மேல்* கரு நிறச் செம் மயிர்ப் பேயை*
வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்தான்* என்பதோர் வார்த்தையும் உண்டு*
மஞ்சு தவழ் மணி மாட* மதிள் திரு வெள்ளறை நின்றாய்!*
அஞ்சுவன் நீ அங்கு நிற்க* அழகனே! காப்பிட வாராய் (6)

கள்ளச் சகடும் மருதும்* கலக்கழிய உதை செய்த*
பிள்ளை அரசே!* நீ பேயைப் பிடித்து முலை உண்ட பின்னை*
உள்ளவாறொன்றும் அறியேன்* ஒளிவுடை வெள்ளறை நின்றாய்!*
பள்ளி கொள் போதிதுவாகும்* பரமனே! காப்பிட வாராய் (7)

இன்பம் அதனை உயர்த்தாய்!*
இமை அவர்க்கென்றும் அரியாய்!*
கும்பக் களிற்றட்ட கோவே!*
கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில் கூற்றே!*
செம் பொன் மதிள் வெள்ளறையாய்!*
செல்வத்தினால் வளர் பிள்ளாய்!*
கம்பக் கபாலி காண் அங்குக்*
கடிதோடிக் காப்பிட வாராய் (8)

இருக்கொடு நீர் சங்கில் கொண்டிட்டு*
எழில் மறையோர் வந்து நின்றார்*
தருக்கேல் நம்பி! சந்தி நின்று*
தாய் சொல்லுக் கொள்ளாய் சில நாள்*
திருக்காப்பு நான் உன்னைச் சாத்தத்*
தேசுடை வெள்ளறை நின்றாய்!*

உருக் காட்டும் அந்தி விளக்கு* இன்-
றொளி கொள்ள ஏற்றுகேன் வாராய் (9)

‡போதமர் செல்வக் கொழுந்து* புணர் திரு வெள்ளறையானை*
மாதர்க்குயர்ந்த அசோதை* மகன் தன்னைக் காப்பிட்ட மாற்றம்*
வேதப் பயன் கொள்ள வல்ல* விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலை*
பாதப் பயன் கொள்ள வல்ல* பத்தர் உள்ளார் வினை போமே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வெண்ணெய்விழுங்கி ॥

வெண்ணெய்விழுங்கி

‡வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை
வெற்பிடை இட்டு* அதன் ஓசை கேட்கும்*
கண்ண பிரான் கற்ற கல்வி தன்னைக்*
காக்ககில்லோம் உன் மகனைக் காவாய்*
புண்ணில் புளிப் பெய்தால் ஓக்கும் தீமை*
புரை புரையால் இவை செய்ய வல்ல*
அண்ணற் கண்ணான் ஓர் மகனைப் பெற்ற*
அசோதை நங்காய்! உன் மகனைக் கூவாய் (1)

வருக வருக வருக இங்கே*
வாமன நம்பீ! வருக இங்கே*
கரிய குழல் செய்ய வாய் முகத்துக்*
காகுத்த நம்பீ! வருக இங்கே*
அரியன் இவன் எனக்கின்று நங்காய்!*
அஞ்சன வண்ணா! அசலகத்தார்*
பரிபவம் பேசத் தரிக்ககில்லேன்*
பாவியேனுக்கிங்கே போதராயே (2)

திருவுடைப் பிள்ளை தான் தீயவாறு*
தேக்கம் ஒன்றும் இலன் தேசுடையன்*
உருக வைத்த குடத்தொடு வெண்ணெய்*
உறிஞ்சி உடைத்திட்டுப் போந்து நின்றான்*
அருகிருந்தார் தம்மை அநியாயம்
செய்வதுதான்* வழக்கோ அசோதாய்!*
வருக என்றுன்மகன் தன்னைக் கூவாய்*
வாழ ஒட்டான் மதுசூதனனே (3)

கொண்டல் வண்ணா! இங்கே போதராயே*
 கோயிற் பிள்ளாய்! இங்கே போதராயே*
 தெண் திரை சூழ் திருப்பேர்க் கிடந்த*
 திருநாரணா! இங்கே போதராயே*
 உண்டு வந்தேன் அம்மம் என்று சொல்லி*
 ஓடி அகம் புக ஆய்ச்சி தானும்*
 கண்டெதிரே சென்றெடுத்துக் கொள்ளக்*
 கண்ண பிரான் கற்ற கல்வி தானே (4)

பாலைக் கறந்தடுப்பேற வைத்துப்*
 பல்வளையாள் என்மகள் இருப்ப*
 மேலை அகத்தே நெருப்பு வேண்டிச்
 சென்று* இறைப்பொழுதங்கே பேசி நின்றேன்*
 சாளக்கிராமம் உடைய நம்பி*
 சாய்த்துப் பருகிட்டுப் போந்து நின்றான்*
 ஆலைக் கரும்பின் மொழி அனைய*
 அசோதை நங்காய்! உன்மகனைக் கூவாய் (5)

போதர் கண்டாய் இங்கே போதர் கண்டாய்*
 போதரேன் என்னாதே போதர் கண்டாய்*
 ஏதேனும் சொல்லி அசலகத்தார்*
 ஏதேனும் பேச நான் கேட்க மாட்டேன்*
 கோதுகலம் உடைக் குட்டனேயோ!*
 குன்றெடுத்தாய்! குடம் ஆடு கூத்தா!*
 வேதப் பொருளே! என் வேங்கடவா!*
 வித்தகனே! இங்கே போதராயே (6)

செந்நெல் அரிசி சிறு பருப்புச்*
 செய்த அக்காரம் நறுநெய் பாலால்*
 பன்னிரண்டு திருவோணம் அட்டேன்*
 பண்டும் இப் பிள்ளை பரிசறிவன்*
 இன்னம் உகப்பன் நான் என்று சொல்லி*
 எல்லாம் விழுங்கிட்டுப் போந்து நின்றான்*

உன்மகன் தன்னை அசோதை நங்காய்! *
கூவிக் கொள்ளாய் இவையும் சிலவே (7)

கேசவனே! இங்கே போதராயே *
கில்லேன் என்னாதிங்கே போதராயே *
நேசம் இலாதார் அகத்திருந்து *
நீ விளையாடாதே போதராயே *
தூசனம் சொல்லும் தொழுத்தை மாரும் *
தொண்டரும் நின்ற இடத்தில் நின்று *
தாய் சொல்லுக் கொள்வது தன்மம் கண்டாய் *
தாமோதரா! இங்கே போதராயே (8)

கன்னல் இலட்டுவத்தோடு சீடை *
கார் எள்ளின் உண்டை கலத்தில் இட்டு *
என் அகம் என்று நான் வைத்துப் போந்தேன் *
இவன் புக்கவற்றைப் பெறுத்திப் போந்தான் *
பின்னும் அகம் புக்குறியை நோக்கிப் *
பிறங்கொளி வெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான் *
உன்மகன் தன்னை யசோதை நங்காய்! *
கூவிக் கொள்ளாய் இவையும் சிலவே (9)

சொல்லில் அரசிப் படுதி நங்காய்! *
சுழல் உடையன் உன் பிள்ளை தானே *
இல்லம் புகுந்தென் மகளைக் கூவிக் *
கையில் வளையைக் கழற்றிக் கொண்டு *
கொல்லையில் நின்றும் கொணர்ந்து விற்ற *
அங்கொருத்திக்கவ்வளை கொடுத்து *
நல்லன நாவற் பழங்கள் கொண்டு *
நான் அல்லேன் என்று சிரிக்கின்றானே (10)

‡வண்டு களித்திரைக்கும் பொழில் சூழ் *
வரு புனல் காவிரித் தென்னரம்கன் *
பண்டவன் செய்த கிரீடை எல்லாம் *
பட்டர் பிரான் விட்டுசித்தன் பாடல் *

கொண்டிவை பாடிக் குணிக்க வல்லார்*
கோவிந்தன் தன் அடியார்கள் ஆகி*
எண் திசைக்கும் விளக்காகி நிற்பார்*
இணையடி என் தலை மேலனவே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆற்றிலிருந்து ॥

அயலகத்தார் முறைப்பாடு

‡ஆற்றில் இருந்து* விளையாடுவோங்களை*
சேற்றால் எறிந்து* வளை துகில் கைக் கொண்டு*
காற்றின் கடியனாய்* ஓடி அகம் புக்கு*
மாற்றமும் தாரானால் இன்று முற்றும்*
வளைத் திறம் பேசானால் இன்று முற்றும் (1)

குண்டலம் தாழக்* குழல் தாழ நாண் தாழ*
எண் திசையோரும்* இறைஞ்சித் தொழுதேத்த*
வண்டமர் பூங்குழலார்* துகில் கைக் கொண்டு*
விண் தோய் மரத்தானால் இன்று முற்றும்*
வேண்டவும் தாரானால் இன்று முற்றும் (2)

தடம் படு தாமரைப்* பொய்கை கலக்கி*
விடம் படு நாகத்தை* வால் பற்றி ஈர்த்து*
படம் படு பைந்தலை* மேல் எழப் பாய்ந்திட்டு*
உடம்பை அசைத்தானால் இன்று முற்றும்*
உச்சியில் நின்றானால் இன்று முற்றும் (3)

தேனுகன் ஆவி செகுத்துப்* பனங்கனி*
தான் எறிந்திட்ட* தடம் பெரும் தோளினால்*
வானவர் கோன் விட* வந்த மழை தடுத்து*
ஆனிரை காத்தானால் இன்று முற்றும்*
அவை உய்யக் கொண்டானால் இன்று முற்றும் (4)

ஆய்ச்சியர் சேரி* அளை தயிர் பால் உண்டு*
பேர்த்தவர் கண்டு பிடிக்கப்* பிடியுண்டு*
வேய்த் தடந் தோளினார்* வெண்ணெய் கொள் மாட்டாது* அங்-

காப்புண்டிருந்தானால் இன்று முற்றும்*
அடியுண்டமுதானால் இன்று முற்றும் (5)

தள்ளித் தளர் நடை யிட்டு* இளம் பிள்ளையாய்*
உள்ளத்தின் உள்ளே* அவளை உற நோக்கி*
கள்ளத்தினால் வந்த* பேய்ச்சி முலை உயிர்*
துள்ளச் சுவைத்தானால் இன்று முற்றும்*
துவக்கற உண்டானால் இன்று முற்றும் (6)

மாவலி வேள்வியில்* மாண் உருவாய்ச் சென்று*
மூவடி தா என்று* இரந்த இம் மண்ணினை*
ஓரடி இட்டு* இரண்டாம் அடி தன்னிலே*
தாவடி இட்டானால் இன்று முற்றும்*
தரணி அளந்தானால் இன்று முற்றும் (7)

தாழை தண் ஆம்பல்* தடம் பெரும் பொய்கைவாய்*
வாழு முதலை* வலைப்பட்டு வாதிப்புண்*
வேழம் துயர் கெட* விண்ணோர் பெருமானாய்*
ஆழி பணி கொண்டானால் இன்று முற்றும்*
அதற்கருள் செய்தானால் இன்று முற்றும் (8)

வானத்தெழுந்த* மழை முகில் போல்* எங்கும்
கானத்து மேய்ந்து* களித்து விளையாடி*
ஏனத்துருவாய்* இடந்த இம் மண்ணினை*
தானத்தே வைத்தானால் இன்று முற்றும்
தரணி இடந்தானால் இன்று முற்றும் (9)

‡அங்கமலக் கண்ணன் தன்னை* அசோதைக்கு*
மங்கை நல்லார்கள் தாம்* வந்து முறைப்பட்ட*
அங்கவர் சொல்லைப்* புதுவை கோன் பட்டன் சொல்*
இங்கிவை வல்லவர்க்கு* ஏதம் ஒன்றில்லையே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தன்னேராயிரம் ॥

அன்னை கண்ணனுக்கு
இன்னமுதன்றி அம்மந்தாரேன் எனல்

‡தன் நேர் ஆயிரம் பிள்ளைகளோடு*
தளர்நடையிட்டு வருவான்*
பொன் ஏய் நெய்யொடு பால் அமுதுண்டு* ஒரு
புள்ளுவன் பொய்யே தவழும்*
மின் நேர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள் கொங்கை
துஞ்ச* வாய் வைத்த பிரானே!*
அன்னே! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (1)

பொன் போல் மஞ்சனம் ஆட்டி அமுதூட்டிப்
போனேன்* வருமளவிப்பால்*
வன் பாரச் சகடம் இறச் சாடி*
வடக்கில் அகம் புக்கிருந்து*
மின் போல் நுண்ணிடையாள் ஒரு கன்னியை*
வேற்றுருவம் செய்து வைத்த*
அன்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (2)

கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்*
குடத் தயிர் சாய்த்துப் பருகி*
பொய்ம் மாய மருதான அசுரரைப்*
பொன்றுவித்தின்று நீ வந்தாய்*
இம் மாயம் வல்ல பிள்ளை நம்பீ!* உன்னை
என் மகனே என்பர் நின்றார்*
அம்மா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (3)

மை ஆர் கண் மட வாய்ச்சியர் மக்களை*
 மையன்மை செய்தவர் பின் போய்*
 கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனி நின்று*
 குற்றம் பல பல செய்தாய்*
 பொய்யா! உன்னைப் புறம் பல பேசுவ*
 புத்தகத்துக்குள கேட்டேன்*
 ஐயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
 கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (4)

முப்போதும் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயி-
 னோடு* தயிரும் விழுங்கி*
 கப்பால் ஆயர்கள் காவில் கொணர்ந்த*
 கலத்தொடு சாய்த்துப் பருகி*
 மெய்ப்பால் உண்டழு பிள்ளைகள் போல* நீ
 விம்மி விம்மி அழுகின்ற*
 அப்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
 கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (5)

கரும்பார் நீள் வயல் காய் கதிர்ச் செந்நெலைக்*
 கற்றா நிரை மண்டித் தின்ன*
 விரும்பாக் கன்றொன்று கொண்டு* விளங்கனி
 வீழ எறிந்த பிரானே!*
 சுரும்பார் மெங்குழல் கன்னி ஒருத்திக்குச்*
 சூழ் வலை வைத்துத் திரியும்*
 அரம்பா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
 கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (6)

மருட்டார் மென் குழல் கொண்டு பொழில் புக்கு*
 வாய்வைத்தவ் வாயர் தம் பாடி*
 சுருட்டார் மென் குழல் கன்னியர் வந்துன்னைச்*
 சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி!*
 பொருட்டாயம் இலேன் எம்பெருமான்!* உன்னைப்
 பெற்ற குற்றம் அல்லால்* மற்றிங்-

கரட்டா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (7)

வாளா வாகிலும் காணகில்லார்* பிறர்
மக்களை மையன்மை செய்து*
தோளால் இட்டவரோடு திளைத்து* நீ
சொல்லப் படாதன செய்தாய்*
கேளார் ஆயர் குலத்தவர் இப்பழி*
கெட்டேன்! வாழ்வில்லை* நந்தன்
காளாய்! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (8)

தாய்மார் மோர் விற்கப் போவர்* தகப்பன்மார்
கற்றா நிரைப் பின்பு போவர்*
நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னிமார்களை*
நேர் படவே கொண்டு போதி*
காய்வார்க்கென்றும் உகப்பனவே செய்து*
கண்டார் கழறத் திரியும்*
ஆயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (9)

தொத்தார் பூங்குழல் கன்னி ஒருத்தியைச்*
சோலைத் தடம் கொண்டு புக்கு*
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்திரா நாழிகை*
மூவேழு சென்ற பின் வந்தாய்*
ஓத்தார்க்கொத்தன பேசுவர்* உன்னை
உரப்பவே நான் ஒன்றும் மாட்டேன்*
அத்தா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்* உனக்-
கஞ்சுவன் அம்மம் தரவே (10)

‡காரார் மேனி நிறத்தெம் பிரானைக்*
கடி கமழ் பூங்குழல் ஆய்ச்சி*
ஆரா இன்னமுதுண்ணத் தருவன் நான்*
அம்மம் தாரேன் என்ற மாற்றம்*

பாரார் தொல் புகழான் புதுவை மன்னன்*
பட்டர்பிரான் சொன்ன பாடல்*
ஏரார் இன்னிசை மாலை வல்லார்*
இருடகேசன் அடியாரே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ அஞ்சனவண்ணனை ॥

கண்ணனை அன்னை கன்றின்பின்
போக்கியதெண்ணி மனங்கரைந்து இரங்குதல்

‡அஞ்சன வண்ணனை* ஆயர் கோலக் கொழுந்தினை*
மஞ்சனம் ஆட்டி* மனைகள் தோறும் திரியாமே*
கஞ்சனைக் காய்ந்த* கழலடி நோவக் கன்றின் பின்*
என் செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (1)

பற்று மஞ்சள் பூசிப்* பாவை மாரொடு பாடியில்*
சிற்றில் சிதைத்தெங்கும்* தீமை செய்து திரியாமே*
கற்றுத் தூளியுடை* வேடர் கானிடைக் கன்றின் பின்*
எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (2)

நன் மணி மேகலை* நங்கைமாரொடு நாள் தொறும்*
பொன்மணி மேனி* புழுதியாடித் திரியாமே*
கன்மணி நின்றதிர்* கான் அதரிடைக் கன்றின் பின்*
என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (3)

வண்ணக் கருங்குழல்* மாதர் வந்தலர் தூற்றிடப்*
பண்ணிப் பல செய்து* இப் பாடி எங்கும் திரியாமே*
கண்ணுக்கினியானைக்* கான் அதரிடைக் கன்றின் பின்*
எண்ணற்கரியானைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (4)

அவ்வவ்விடம் புக்கு* அவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனாய்க்*
கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்துக்* கூழைமை செய்யாமே*
எவ்வும் சிலை உடை* வேடர் கானிடைக் கன்றின் பின்*
தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (5)

மிடறு மெழும் எழுத்தோட* வெண்ணெய் விழுங்கிப் போய்*
படிறு பல செய்து* இப்பாடி எங்கும் திரியாமே*

கடிறு பல திரி* காண் அதரிடைக் கன்றின் பின்*

இடற என் பிள்ளையைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (6)

வள்ளி நுடங்கிடை* மாதர் வந்தலர் தூற்றிட*

துள்ளி விளையாடித்* தோழரோடு திரியாமே*

கள்ளி உணங்கு* வெங்கான் அதரிடைக் கன்றின் பின்*

புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (7)

பன்னிரு திங்கள்* வயிற்றில் கொண்ட அப் பாங்கினால்*

என் இளங்கொங்கை* அமுதம் ஊட்டி எடுத்து யான்*

பொன்னடி நோவப்* புலரியே கானில் கன்றின் பின்*

என் இளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேன்* எல்லே பாவமே! (8)

குடையும் செருப்பும் கொடாதே*

தாமோதரனை நான்*

உடையும் கடியன* ஊன்று

வெம் பரற்கள் உடை*

கடிய வெங்கானிடைக்*

கால் அடி நோவக் கன்றின் பின்*

கொடியேன் என் பிள்ளையைப் போக்கினேன்*

எல்லே பாவமே! (9)

‡என்றும் எனக்கினியானை* என் மணிவண்ணனைக்*

கன்றின் பின் போக்கினேன் என்று* அசோதை கழறிய*

பொன் திகழ் மாடப்* புதுவையர் கோன் பட்டன் சொல்*

இன் தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க்கு* இடர் இல்லையே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ சீலைக்குதம்பை ॥

கண்ணன் வரவு கண்டு அன்னை மகிழ்தல்

‡சீலைக் குதம்பை ஒருகாதொருகாது*
செந்நிற மேல் தோன்றிப்பூ*
கோலப் பணைக் கச்சம் கூறை உடையும்*
குளிர் முத்தின் கோடாலமும்*
காலிப் பின்னே வருகின்ற* கடல் வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்*
ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார்* நங்கைமீர்!
நானே மற்றாரும் இல்லை (1)

கன்னி நன் மா மதிள் சூழ் தரு* பூம் பொழில்
காவிரித் தென்னரங்கம்*
மன்னிய சீர் மதுகுதனா! கேசவா!*
பாவியேன் வாழ்வுகந்து*
உன்னை இளங்கன்று மேய்க்கச்* சிறுகாலே
ஊட்டி ஒருப்படுத்தேன்*
என்னின் மனம் வலியாள் ஒரு பெண் இல்லை*
என் குட்டனே முத்தம் தா (2)

காடுகள் ஊடு போய்க்* கன்றுகள் மேய்த்து
மறியோடி* கார்க்கோடல் பூச்
சூடி வருகின்ற தாமோதரா!* கற்றுத்
தூளி காண் உன் உடம்பு*
பேடை மயிற் சாயல் பின்னை மணாளா!*
நீராட்டமைத்து வைத்தேன்*
ஆடி அமுதுசெய் அப்பனும் உண்டிலன்*
உன்னோடுடனே உண்பான் (3)

கடி ஆர் பொழில் அணி வேங்கடவா!* கரும்
 போரேறே!* நீ உகக்கும்
 குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக்*
 கொள்ளாதே போனாய் மாலே!*
 கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின் பின் போன*
 சிறுக்குட்டச் செங்கமல
 அடியும் வெதும்பி* உன் கண்கள் சிவந்தாய்*
 அசைந்திட்டாய் நீ எம்பிரான்! (4)

பற்றார் நடுங்க முன் பாஞ்சசன்னியத்தை*
 வாய்வைத்த போரேறே!* என்
 சிற்றாயர் சிங்கமே! சீதை மணாளா!*
 சிறுக்குட்டச் செங்கண் மாலே!*
 சிற்றாடையும் சிறுப் பத்திரமும்* இவை
 கட்டிலின் மேல் வைத்துப் போய்*
 கற்றாயரோடு நீ கன்றுகள் மேய்த்துக்*
 கலந்துடன் வந்தாய் போலும் (5)

அஞ்சுடர் ஆழி உன் கையகத்தேந்தும்*
 அழகா! நீ பொய்கை புக்கு*
 நஞ்சுமிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும்*
 நான் உயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்*
 என் செய்ய என்னை வயிறு மறுக்கினாய்*
 ஏதும் ஓர் அச்சம் இல்லை*
 கஞ்சன் மனத்துக்குகப்பனவே செய்தாய்*
 காயாம்பூ வண்ணம் கொண்டாய்! (6)

பன்றியும் ஆமையும் மீனமும் ஆகிய*
 பாற்கடல் வண்ணா! உன்மேல்*
 கன்றின் உருவாகி மேய்புலத்தே வந்த*
 கள்ள அசுரர் தம்மை*
 சென்று பிடித்துச் சிறுக் கைகளாலே*
 விளங்காய் எறிந்தாய் போலும்*

என்றும் என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள்*
அங்ஙனம் ஆவர்களே (7)

கேட்டறியாதன கேட்கின்றேன்* கேசவா!
கோவலர் இந்திரற்கு*
காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும்*
கலந்துடன் உண்டாய் போலும்*
ஊட்ட முதல் இலேன் உந்தன்னைக் கொண்டு*
ஒருபோதும் எனக்கரிது*
வாட்டம் இலாப் புகழ் வாசுதேவா!* உன்னை
அஞ்சுவன் இன்று தொட்டும் (8)

திண்ணார் வெண் சங்குடையாய்!* திருநாள் திரு-
வோணம் இன்றேழு நாள்* முன்
பண் நேர் மொழியாரைக் கூவி முளை அட்டிப்*
பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்*
கண்ணாலம் செய்யக்* கறியும் கலத்த-
தரிசியும் ஆக்கி வைத்தேன்*
கண்ணா! நீ நாளைத் தொட்டுக் கன்றின் பின் போகேல்*
கோலம் செய்திங்கே இரு (9)

‡புற்றரவல்குல் அசோதை நல் ஆய்ச்சி* தன்
புத்திரன் கோவிந்தனை*
கற்றினம் மேய்த்து வரக் கண்டுகந்து* அவள்
கற்பித்த மாற்றம் எல்லாம்*
செற்றம் இலாதவர் வாழ் தரு* தென் புது-
வை விட்டுசித்தன் சொல்*
கற்றிவை பாட வல்லார்* கடல் வண்ணன்
கழலிணை காண்பார்களே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தழைகளும் ॥

காலிப்பின் வரும் கண்ணனைக் கண்டு
கன்னியர் காமுறல்

‡தழைகளும் தொங்கலும் ததும்பி எங்கும்*
தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி தாழ் பீலி*
குழல்களும் கீதமும் ஆகி எங்கும்*
கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டம் கண்டு*
மழைகொலோ வருகின்றதென்று சொல்லி*
மங்கைமார் சாலக வாசல் பற்றி*
நுழைவனர் நிற்பனர் ஆகி* எங்கும்
உள்ளம் விட்டுண் மறந்தொழிந்தனரே (1)

வல்லி நுண் இதழ் அன்ன ஆடை கொண்டு*
வசை அறத் திருவரை விரித்துடுத்து*
பல்லி நுண் பற்றாக உடைவாள் சாத்திப்*
பணைக்கச்சந்திப் பல தழை நடுவே*
முல்லை நல் நறுமலர் வேங்கை மலர்
அணிந்து* பல் ஆயர் குழாம் நடுவே*
எல்லியம் போதாகப் பிள்ளை வரும்*
எதிர் நின்றங்கினவளை இழவேன்மினே (2)

சுரிகையும் தெறி வில்லும் செண்டு கோலும்*
மேலாடையும் தோழன்மார் கொண்டோட*
ஒரு கையால் ஒருவன் தன் தோளை ஊன்றி*
ஆநிரையினம் மீளக் குறித்த சங்கம்*
வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்*
மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் கண்டாள்*
அருகே நின்றாள் என் பெண் நோக்கிக் கண்டாள்*
அது கண்டிவ்வூர் ஒன்று புணர்க்கின்றதே (3)

குன்றெடுத்தாநிரை காத்த பிரான்*
 கோவலனாய்க் குழல் ஊதி ஊதிக்*
 கன்றுகள் மேய்த்துத் தன் தோழரோடு*
 கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில் கண்டு*
 என்றும் இவனை ஒப்பாரை நங்காய்*
 கண்டறியேன் ஏடி! வந்து காணாய்*
 ஒன்றும் நில்லா வளை கழன்று* துகில்
 ஏந்திள முலையும் என் வசம் அல்லவே (4)

சுற்றி நின்றாயர் தழைகள் இடச்*
 சுருள் பங்கி நேத்திரத்தால் அணிந்து*
 பற்றி நின்றாயர் கடைத்தலையே*
 பாடவும் ஆடக் கண்டேன்* அன்றிப் பின்
 மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசல் ஒட்டேன்*
 மாலிருஞ்சோலை எம் மாயற்கல்லால்*
 கொற்றவனுக்கிவள் ஆம் என்றெண்ணிக்*
 கொடுமின்கள் கொடராகில் கோழம்பமே (5)

சிந்துரம் இலங்கத் தன் திருநெற்றி மேல்*
 திருத்திய கோறம்பும் திருக் குழலும்*
 அந்தர முழுவத் தண் தழைக் காவின் கீழ்*
 வரும் ஆயரோடுடன் வளைகோல் வீச*
 அந்தம் ஒன்றில்லாத ஆயப் பிள்ளை*
 அறிந்தறிந்திவ் வீதி போதுமாகில்*
 பந்து கொண்டான் என்று வளைத்து வைத்துப்*
 பவளவாய் முறுவலும் காண்போம் தோழீ! (6)

சாலப் பல் நிரைப் பின்னே தழைக் காவின் கீழ்*
 தன் திருமேனி நின்றொளி திகழ*
 நீல நல் நறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தால்
 அணிந்து* பல் ஆயர் குழாம் நடுவே*
 கோலச் செந்தாமரைக் கண் மிளிரக்*
 குழல் ஊதி இசை பாடிக் குனித்து* ஆயரோ-

டாலித்து வருகின்ற ஆயப் பிள்ளை*
அழகு கண்டென் மகள் அயர்க்கின்றதே (7)

சிந்துரப் பொடிக் கொண்டு சென்னி அப்பித்*
திருநாமம் இட்டங்கோர் இலையந் தன்னால்*
அந்தரம் இன்றித் தன் நெறி பங்கியை*
அழகிய நேத்திரத்தால் அணிந்து*
இந்திரன் போல் வரும் ஆயப் பிள்ளை*
எதிர் நின்றங்கினவளை இழவேல் என்ன*
சந்தியில் நின்று கண்டீர்* நங்கை தன்
துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே (8)

வலங்காதின் மேல் தோன்றிப் பூவணிந்து*
மல்லிகை வனமாலை மெளவல் மாலை*
சிலிங்காரத்தால் குழல் தாழ விட்டுத்*
தீங்குழல் வாய்மடுத்தாதி ஊதி*
அலங்காரத்தால் வரும் ஆயப் பிள்ளை*
அழகு கண்டென்மகள் ஆசைப் பட்டு*
விலங்கி நில்லாதெதிர் நின்று கண்டீர்*
வெள்வளை கழன்று மெய்ம் மெலிகின்றதே (9)

‡விண்ணின் மீதமரர்கள் விரும்பித் தொழ*
மிறைத்தாயர் பாடியில் வீதியூடே*
கண்ணன் காலிப் பின்னே எழுந்தருளக்
கண்டு* இள ஆய்க் கன்னிமார் காமுற்ற
வண்ணம்* வண்டமர் பொழில் புதுவையர் கோன்*
விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்*
பண் இன்பம் வரப் பாடும் பத்தர் உள்ளார்*
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ அட்டுக்குவி ॥

கோவர்த்தன கிரியைக் குடை கொள் வண்ணம்

‡அட்டுக் குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்*
தயிர் வாவியும் நெய் அளறும் அடங்கப்
பொட்டத் துற்றி* மாரிப் பகை புணர்த்த*
பொரு மா கடல்வண்ணன் பொறுத்த மலை*
வட்டத் தடங்கண் மட மான் கன்றினை*
வலைவாய்ப் பற்றிக் கொண்டு* குறமகளிர்
கொட்டைத் தலைப் பால் கொடுத்து வளர்க்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (1)

வழுவொன்றும் இலாச் செய்கை வானவர் கோன்*
வலிப்பட்டு முனிந்து விடுக்கப்பட்டு*
மழை வந்தெழு நாள் பெய்து மாத் தடுப்ப*
மதுசூதன் எடுத்து மறித்த மலை*
இழவு தரியாததோர் ஈற்றுப் பிடி*
இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும்*
குழவி இடைக் கால் இட்டெதிர்ந்து பொரும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (2)

அம் மைத் தடங்கண் மட ஆய்ச்சியரும்*
ஆனாயரும் ஆநிரையும் அலறி*
எம்மைச் சரண் ஏன்று கொள் என்றிரப்ப*
இலங்காழிக் கை எந்தை எடுத்த மலை*
தம்மைச் சரண் என்ற தம் பாவையரைப்*
புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மின் என்று*
கொம்மைப் புயக் குன்றர் சிலை குனிக்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (3)

கடு வாய்ச் சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக்*
 கவளம் எடுத்துக் கொடுப்பான் அவன் போல்*
 அடிவாய் உறக் கையிட்டெழப் பறித்திட்டு*
 அமரர் பெருமான் கொண்டுநின்ற மலை*
 கடல்வாய்ச் சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கிக்*
 கதுவாய்ப் பட நீர்முகந்தேறி* எங்கும்
 குடவாய்ப் பட நின்று மழை பொழியும்*
 கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (4)

வானத்தில் உள்ளீர்! வலியீர் உள்ளீரேல்*
 அறையோ! வந்து வாங்குமின் என்பவன் போல்*
 ஏனத்துருவாகிய ஈசன் எந்தை*
 இடவன் எழ வாங்கி எடுத்த மலை*
 கானக் களி யானை தன் கொம்பிழந்து*
 கதுவாய் மதம் சோரத் தன் கை எடுத்து*
 கூனல் பிறை வேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்*
 கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (5)

செப்பாடுடைய திருமால் அவன் தன்*
 செந்தாமரைக் கைவிரல் ஐந்தினையும்*
 கப்பாக மடுத்து மணி நெடுந் தோள்*
 காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்த மலை*
 எப்பாடும் பரந்திழி தெள் அருவி*
 இலங்கு மணி முத்து வடம் பிறழ*
 குப்பாயம் என நின்று காட்சி தரும்*
 கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (6)

படங்கள் பலவும் உடைப் பாம்பரையன்*
 படர் பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன் போல்*
 தடங்கை விரல் ஐந்தும் மலர வைத்துத்*
 தாமோதரன் தாங்கு தடவரை தான்*
 அடங்கச் சென்றிலங்கையை ஈடழித்த*
 அனுமன் புகழ் பாடித் தம் குட்டன்களை*

குடங்கைக் கொண்டு மந்திகள் கண் வளர்த்தும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (7)

சல மா முகில் பல் கணப் போர்க் களத்துச்*
சர மாரி பொழிந்தெங்கும் பூசல் இட்டு*
நலிவான் உறக் கேடகம் கோப்பவன் போல்*
நாராயணன் முன் முகம் காத்த மலை*
இலைவேய் குரம்பைத் தவ மா முனிவர்*
இருந்தார் நடுவே சென்றணார் சொறியக்*
கொலை வாய்ச் சின வேங்கைகள் நின்றிறங்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (8)

வன் பேய்முலை உண்டதோர் வாய் உடையன்*
வன் தூண் என நின்றதோர் வன் பரத்தை*
தன் பேர் இட்டுக் கொண்டு தரணி தன்னில்*
தாமோதரன் தாங்கு தடவரை தான்*
முன்பே வழி காட்ட முசுக் கணங்கள்*
முதுகில் பெய்து தம் உடைக் குட்டன்களை*
கொம்பேற்றியிருந்து குதி பயிற்றும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (9)

கொடி ஏறு செந் தாமரைக் கைவிரல்கள்*
கோலமும் அழிந்தில வாடிற்றில*
வடிவேறு திருவுகிர் நொந்தும் இல*
மணிவண்ணன் மலையும் ஓர் சம்பிரதம்*
முடி ஏறிய மா முகில் பல் கணங்கள்*
முன் நெற்றி நரைத்தன போல* எங்கும்
குடியேறி இருந்து மழை பொழியும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடையே (10)

‡அரவில் பள்ளி கொண்டரவம் துரந்திட்டு*
அரவப் பகை ஊர்தி அவனுடைய*
குரவில் கொடி முல்லைகள் நின்றிறங்கும்*
கோவர்த்தனம் என்னும் கொற்றக் குடைமேல்*

திருவில் பொலி மறை வாணர் புத்தூர்த்
திகழ்* பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலை பத்தும்*
பரவு மனநன் குடைப் பத்தர் உள்ளார்*
பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நாவலம் ॥

குழலாதற்சிறப்பு

‡நாவலம் பெரிய தீவினில் வாழும்*
நங்கைமீர்கள்! இதோர் அற்புதம் கேளீர்*
தூ வலம்புரி உடைய திருமால்*
தூய வாயில் குழல் ஓசை வழியே*
கோவலர் சிறுமியர் இளங்கொங்கை
குதுகலிப்ப* உடல் உள் அவிழ்ந்து* எங்கும்
காவலும் கடந்து கயிறுமாலை
ஆகி* வந்து கவிழ்ந்து நின்றனரே* (1)

இட அணரை இடத் தோளொடு சாய்த்து*
இருகை கூடப் புருவம் நெரிந்தேற*
குடவயிறு பட வாய் கடை கூடக்*
கோவிந்தன் குழல் கொடுத்தின போது*
மட மயில்களொடு மான் பிணை போலே*
மங்கை மார்கள் மலர்க் கூந்தல் அவிழ*
உடை நெகிழ ஓர் கையால் துகில் பற்றி*
ஒல்கி ஓடரிக்கண் ஓட நின்றனரே* (2)

வான் இளவரசு வைகுந்தக் குட்டன்*
வாசுதேவன் மதுரை மன்னன்* நந்த
கோன் இளவரசு கோவலர் குட்டன்*
கோவிந்தன் குழல் கொடுத்தின போது*
வான் இளம் படியர் வந்து வந்தீண்டி*
மனம் உருகி மலர்க் கண்கள் பனிப்பத்*
தேன் அளவு செறி கூந்தல் அவிழ்ச்*
சென்னி வேர்ப்பச் செவி சேர்த்து நின்றனரே* (3)

தேனுகன் பிலம்பன் காளியன் என்னும்*
 தீப்பப் பூடுகள் அடங்க உழக்கிக்*
 கானகம் படி உலாவி உலாவிக்க*
 கருஞ்சிறுக்கன் குழல் ஊதின போது*
 மேனகையொடு திலோத்தமை அரம்பை*
 உருப்பசியரவர் வெள்கி மயங்கி*
 வானகம் படியில் வாய் திறப்பின்றி*
 ஆடல் பாடல் அவை மாறினர் தாமே* (4)

முன் நரசிங்கமதாகி அவுணன்
 முக்கியத்தை முடிப்பான்* மூவுலகில்
 மன்னர் அஞ்ச* மதுசூதனன் வாயில்
 குழலின் ஓசை* செவியைப் பற்றி வாங்க*
 நன் நரம்புடைய தும்புருவோடு*
 நாரதனும் தம் தம் வீணை மறந்து*
 கின்னர மிதுனங்களும் தம் தம்
 கின்னரம்* தொடுகிலோம் என்றனரே* (5)

செம் பெருந் தடங்கண்ணன் திரள் தோளன்*
 தேவகி சிறுவன் தேவர்கள் சிங்கம்*
 நம் பரமன் இந்நாள் குழல் ஊதக்
 கேட்டவர்கள்* இடர் உற்றன கேளீர்*
 அம்பரம் திரியும் காந்தப்பர் எல்லாம்*
 அமுத கீத வலையால் சுருக்குண்டு*
 நம் பரம் அன்றென்று நாணி மயங்கி*
 நைந்து சோர்ந்து கைம்மறித்து நின்றனரே* (6)

புவியுள் நான் கண்டதோர் அற்புதம் கேளீர்*
 பூணி மேய்க்கும் இளங்கோவலர் கூட்ட-
 த்தவையுள்* நாகத்தணையான் குழல் ஊத*
 அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப*
 அவியுணா மறந்து வானவர் எல்லாம்*
 ஆயர் பாடி நிறையப் புகுந்தீண்டி*

செவி உணாவின் சுவை கொண்டு மகிழ்ந்து*
கோவிந்தனைத் தொடர்ந்தென்றும் விடாரே* (7)

சிறுவிரல்கள் தடவிப் பரிமாறச்*
செங்கண் கோடச் செய்ய வாய் கொப்பளிப்ப*
குறுவெயர்ப் புருவம் கூடலிப்பக்*
கோவிந்தன் குழல் கொடுத்தின போது*
பறவையின் கணங்கள் கூடு துறந்து*
வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப*
கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டுக்*
கவிழ்ந்திறங்கிச் செவி ஆட்டகில்லாவே* (8)

திரண்டெழு தழை மழை முகில் வண்ணன்*
செங்கமல மலர் சூழ் வண்டினம் போலே*
சுருண்டிருண்ட குழல் தாழ்ந்த முகத்தான்*
ஊதுகின்ற குழல் ஓசை வழியே*
மருண்டு மான் கணங்கள் மேய்கை மறந்து*
மேய்ந்த புல்லும் கடைவாய் வழி சோர*
இரண்டு பாடும் துலுங்காப் புடை பெயரா*
எழுது சித்திரங்கள் போல நின்றனவே* (9)

கருங்கண் தோகை மயில் பீலி அணிந்து*
கட்டி நன்குடுத்த பீதக ஆடை*
அருங்கல உருவின் ஆயர் பெருமான்*
அவன் ஒருவன் குழல் ஊதின போது*
மரங்கள் நின்று மது தாரைகள் பாயும்*
மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழும்*
இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்ற நின்ற
பக்கம் நோக்கி* அவை செய்யும் குணமே* (10)

‡குழல் இருண்டு சுருண்டேறிய குஞ்சிக்*
கோவிந்தனுடைய கோமள வாயில்*
குழல் முழைஞ்சுகளின் ஊடு குமிழ்த்துக்*
கொழித்திழிந்த அமுதப் புனல் தன்னை*

குழல் முழுவம் விளம்பும் புதுவைக் கோன்*
விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ் வல்லார்*
குழலை வென்ற குளிர் வாயினராகிச்*
சாது கோட்டியுள் கொள்ளப் படுவாரே* (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஐயபுமுதி ॥

மாயன்மேல் மகள் மாலுறுகோலம் தாயவன் கூறல்

‡ஐய புமுதி உடம்பளைந்து* இவள் பேச்சும் அலந்தலையாய்*
செய்ய நூலின் சிற்றாடை* செப்பன் உடுக்கவும் வல்லள் அல்லள்*
கையினில் சிறு தூதை யோடு* இவள் முற்றில் பிரிந்தும் இலள்*
பை அரவணைப் பள்ளியானொடு* கைவைத்திவள் வருமே (1)

வாயில் பல்லும் எழுந்தில* மயிரும் முடி கூடிற்றில*
சாய்விலாத குறுந்தலைச்* சில பிள்ளைகளோடிணங்கி*
தீ இணக்கிணங்காடி வந்து* இவள் தன் அன்ன செம்மை சொல்லி*
மாயன் மா மணிவண்ணன் மேல்* இவள் மால் உறுகின்றாளே (2)

பொங்கு வெண்மணல் கொண்டு* சிற்றிலும் முற்றத்திழைக்கலுறில்*
சங்கு சக்கரம் தண்டு வாள்* வில்லும் அல்லதிழைக்கலுறாள்*
கொங்கை இன்னம் குவிந்தெழுந்தில* கோவிந்தனோடிவளைச்*
சங்கை யாகி என் உள்ளம்* நாள்தொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே (3)

ஏழை பேதை ஓர் பாலகன் வந்து* என்
பெண் மகளை என்கி*
தோழிமார் பலர் கொண்டு போய்ச்* செய்த
சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்*
ஆழியான் என்னும் ஆழ மோழையில்*
பாய்ச்சி அகப்படுத்தி*
மூழை உப்பறியாததென்னும்*
மூதுரையும் இலளே (4)

நாடும் ஊரும் அறியவே போய்* நல்ல துழாய் அலங்கல்
சூடி* நாரணன் போம் இடம் எல்லாம்* சோதித்துழிதர்கின்றாள்*
கேடு வேண்டுகின்றார் பலர் உளர்* கேசவனோடிவளை*
பாடு காவல் இடுமின் என்றென்று* பார் தடுமாறினதே (5)

பட்டம் கட்டிப் பொற்றோடு பெய்து* இவள்
 பாடகமும் சிலம்பும்*
 இட்ட மாக வளர்த்தெடுத்தேனுக்கு*
 என்னோடிருக் கலுறாள்*
 பொட்டப் போய்ப் புறப்பட்டு நின்று* இவள்
 பூவைப் பூவண்ணா என்னும்*
 வட்ட வார் குழல் மங்கைமீர்!* இவள்
 மால் உறுகின்றாளே (6)

பேசவும் தெரியாத பெண்மையின்* பேதையேன் பேதை இவள்*
 கூசமின்றி நின்றார்கள் தம் எதிர்* கோல் கழிந்தான் மூழையாய்*
 கேசவா என்றும் கேடிலீ என்றும்* கிஞ்சக வாய் மொழியாள்*
 வாச வார் குழல் மங்கைமீர்!* இவள் மால் உறுகின்றாளே (7)

காறை பூணும் கண்ணாடி காணும்* தன்
 கையில் வளை குலுக்கும்*
 கூறை உடுக்கும் அயர்க்கும்* தன்
 கொவ்வைச் செவ்வாய் திருத்தும்*
 தேறித் தேறி நின்றாயிரம் பேர்த்*
 தேவன் திறம் பிதற்றும்*
 மாறில் மா மணிவண்ணன் மேல்* இவள்
 மால் உறுகின்றாளே (8)

கைத்தலத்துள்ள மாடழியக்*
 கண்ணாலங்கள் செய்து* இவளை
 வைத்து வைத்துக் கொண்டென்ன வாணிபம்*
 நம்மை வடுப்படுத்தும்*
 செய்த்தலை எழு நாற்றுப் போல்* அவன்
 செய்வன செய்து கொள்ள*
 மைத் தடமுகில் வண்ணன் பக்கல்*
 வளர விடுமின்களே (9)

பெருப் பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து*
 பேணி நம் இல்லத்துள்ளே*

இருத்துவான் எண்ணி நாம் இருக்க*
 இவளும் ஒன்றெண்ணுகின்றாள்*
 மருத்துவப் பதம் நீங்கினாள் என்னும்*
 வார்த்தை படுவதன் முன்*
 ஒருப்படுத்திடுமின் இவளை*
 உலகளந்தான் இடைக்கே (10)

‡ஞால முற்றும் உண்டாலிலைத் துயில்*
 நாராயணனுக்கு* இவள்
 மாலதாகி மகிழ்ந்தனள் என்று*
 தாய் உரை செய்ததனை*
 கோலம் ஆர் பொழில் சூழ் புதுவையர் கோன்*
 விட்டுசித்தன் சொன்ன*
 மாலை பத்தும் வல்லவர்கட்கு*
 இல்லை வரு துயரே (11)

|| பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நல்லதோர் தாமரை ॥

மாயவன் பின்சென்ற மகளை உன்னித் தாய் இரங்குதல்

‡நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை*
நாண் மலர் மேல் பனி சோர*
அல்லியும் தாதும் உதிர்ந்திட்டு*
அழகழிந்தால் ஒத்ததாலோ*
இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ*
என் மகளை எங்கும் காணேன்*
மல்லரை அட்டவன் பின் போய்*
மதுரைப் புறம் புக்காள் கொலோ (1)

ஒன்றும் அறிவொன்றில்லாத* உருவறைக் கோபாலர் தங்கள்*
கன்று கால் மாறுமா போலே* கன்னி இருந்தாளைக் கொண்டு*
நன்றும் கிறி செய்து போனான்* நாராயணன் செய்த தீமை*
என்றும் எமர்கள் குடிக்கு* ஓர் ஏச்சுக்கொல் ஆயிடுங்கொலோ (2)

குமரி மணம் செய்து கொண்டு*
கோலம் செய்தில்லத்திருத்தி*
தமரும் பிறரும் அறியத்*
தாமோதரற்கென்று சாற்றி*
அமரர் பதியுடைத் தேவி*
அரசாணியை வழிபட்டு*
துமிலம் எழப் பறை கொட்டித்*
தோரணம் நாட்டிடுங்கொலோ (3)

ஒரு மகள் தன்னை உடையேன்*
உலகம் நிறைந்த புகழால்*
திருமகள் போல வளர்த்தேன்*
செங்கண் மால் தான் கொண்டு போனான்*

பெரு மகளாய்க் குடி வாழ்ந்து*
 பெரும் பிள்ளை பெற்ற அசோதை*
 மருமகளைக் கண்டுகந்து*
 மணாட்டுப் புறம் செய்யுங்கொலோ (4)

தம் மாமன் நந்தகோபாலன்*
 தழீ இக்கொண்டென் மகள் தன்னை*
 செம் மாந்திரே என்று சொல்லிச்*
 செழுங்கயற் கண்ணும் செவ்வாயும்*
 கொம்மை முலையும் இடையும்*
 கொழும்பணைத் தோள்களும் கண்டிட்டு*
 இம் மகளைப் பெற்ற தாயர்*
 இனித் தரியார் என்னுங்கொலோ (5)

வேடர் மறக்குலம் போலே* வேண்டிற்றுச் செய்தென் மகளை*
 கூடிய கூட்டமே யாகக்* கொண்டு குடி வாழுகொலோ*
 நாடு நகரும் அறிய* நல்லதோர் கண்ணாலம் செய்து*
 சாடிறப் பாய்ந்த பெருமான்* தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ (6)

அண்டத்தமரர் பெருமான்*
 ஆழியான் இன்றென் மகளை*
 பண்டப் பழிப்புக்கள் சொல்லிப்*
 பரிசற ஆண்டிடுங்கொலோ*
 கொண்டு குடி வாழ்க்கை வாழ்ந்து*
 கோவலப் பட்டம் கவித்து*
 பண்டை மணாட்டிமார் முன்னே*
 பாது காவல் வைக்குங்கொலோ (7)

குடியில் பிறந்தவர் செய்யும்* குணம் ஒன்றும் செய்திலன் அந்தோ!*
 நடை ஒன்றும் செய்திலன் நங்காய்!* நந்தகோபன் மகன் கண்ணன்*
 இடை இரு பாலும் வணங்க* இளைத்திளைத்தென் மகள் ஏங்கிக்*
 கடைகயிறே பற்றி வாங்கிக்* கை தழும்பேறிடுங்கொலோ (8)

வெண்ணிறத் தோய் தயிர் தன்னை* வெள்வரைப் பின் முன் எழுந்து*
 கண் உறங்காதே இருந்து* கடையவும் தான் வல்லள் கொலோ*
 ஒண்ணிறத் தாமரைச் செங்கண்* உலகளந்தான் என் மகளை*
 பண் அறையாப் பணிகொண்டு* பரிசற ஆண்டிடுங்கொலோ (9)

‡மாயவன் பின் வழி சென்று* வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு*
 ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு* அங்குத்தை மாற்றமும் எல்லாம்*
 தாயவள் சொல்லிய சொல்லைத்* தண் புதுவைப் பட்டன் சொன்ன*
 தூய தமிழ் பத்தும் வல்லார்* தூ மணி வண்ணனுக்காளரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ என்னாதன் ॥

நந்தன் மதலையைக் காசுத்தனை நவின்று
உந்தி பறத்தல்

‡என் நாதன் தேவிக்கு* அன்றின்பப் பூ ஈயாதாள்*
தன் நாதன் காணவே* தண் பூ மரத்தினை*
வன் நாதப் புள்ளால்* வலியப் பறித்திட்ட*
என் நாதன் வன்மையைப் பாடிப் பற*
எம்பிரான் வன்மையைப் பாடிப் பற (1)

என் வில் வலி கண்டு போ என்று* எதிர் வந்தான்*
தன் வில்லினோடும்* தவத்தை எதிர் வாங்கி*
முன் வில் வலித்து* முது பெண் உயிருண்டான்*
தன் வில்லின் வன்மையைப் பாடிப் பற*
தாசரதி தன்மையைப் பாடிப் பற (2)

உருப்பிணி நங்கையைத்* தேர் ஏற்றிக் கொண்டு*
விருப்புற்றங்கேக* விரைந்தெதிர் வந்து*
செருக்குற்றான்* வீரம் சிதையத்* தலையைச்
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப் பாடிப் பற*
தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப் பற (3)

மாற்றுத்தாய் சென்று* வனம் போகே என்றிட*
ஈற்றுத்தாய் பின் தொடர்ந்து* எம்பிரான்! என்றழ*
கூற்றுத் தாய் சொல்லக்* கொடிய வனம் போன*
சீற்றம் இலாதானைப் பாடிப் பற*
சீதை மணாளனைப் பாடிப் பற (4)

பஞ்சவர் தூதன் ஆய்ப்* பாரதம் கைசெய்து*
நஞ்சுமிழ் நாகம் கிடந்த* நல் பொய்கை புக்கு*
அஞ்சப் பணத்தின் மேல்* பாய்ந்திட்டருள் செய்த*

அஞ்சன வண்ணனைப் பாடிப் பற*
அசோதை தன் சிங்கத்தைப் பாடிப் பற (5)

முடி ஒன்றி* மூவுலகங்களும் ஆண்டு* உன்
அடியேற்கருள் என்று* அவன் பின் தொடர்ந்த*
படியில் குணத்துப்* பரத நம்பிக்கு* அன்று
அடிநிலை ஈந்தானைப் பாடிப் பற*
அயோத்தியர் கோமானைப் பாடிப் பற (6)

காளியன் பொய்கை* கலங்கப் பாய்ந்திட்டு* அவன்
நீள்முடி ஐந்திலும்* நின்று நடம் செய்து*
மீள அவனுக்கு* அருள் செய்த வித்தகன்*
தோள் வலி வீரமே பாடிப் பற*
தூ மணிவண்ணனைப் பாடிப் பற (7)

தார்க்கிளந் தம்பிக்கு* அரசீந்து* தண்டகம்
நூற்றவள்* சொல் கொண்டு போகி* நுடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச்* செவியொடு மூக்கு* அவள்
ஆர்க்க அரிந்தானைப் பாடிப் பற*
அயோத்திக்கரசனைப் பாடிப் பற (8)

மாயச் சகடம் உதைத்து* மருதிறுத்து*
ஆயர்களோடு போய்* ஆநிரை காத்து* அணி
வேயின் குழல் ஊதி* வித்தகனாய் நின்ற*
ஆயர்கள் ஏற்றினைப் பாடிப் பற*
ஆநிரை மேய்த்தானைப் பாடிப் பற (9)

காரார் கடலை அடைத்திட்டு* இலங்கை புக்கு*
ஓராதான் பொன்முடி* ஒன்பதோடொன்றையும்*
நேரா அவன் தம்பிக்கே* நீள் அரசீந்த*
ஆராவமுதனைப் பாடிப் பற*
அயோத்தியர் வேந்தனைப் பாடிப் பற (10)

‡நந்தன் மதலையைக்* காசுத்தனை நவின்று*
உந்தி பறந்த* ஒளியிழையார்கள் சொல்*
செந் தமிழ்த் தென் புதுவை* விட்டுசித்தன் சொல்*
ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு* அல்லல் இல்லையே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நெறிந்தகருங்குழல் ॥

சீதைக்கு அனுமன் தெரிவித்த அடையாளம்

‡நெறிந்த கருங்குழல் மடவாய்! * நின் அடியேன் விண்ணப்பம் *
செறிந்த மணி முடிச் சனகன் * சிலை இறுத்து நினைக் கொணர்ந்த-
தறிந்து * அரசு களைகட்ட * அருந்தவத்தோன் இடை விலங்கச் *
செறிந்த சிலை கொடுதவத்தைச் * சிதைத்ததும் ஓர் அடையாளம் (1)

அல்லியம் பூ மலர்க் கோதாய்! *
அடி பணிந்தேன் விண்ணப்பம் *
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் *
துணை மலர்க் கண் மடமானே! *
எல்லியம் போதினி திருத்தல் *
இருந்ததோர் இட வகையில் *
மல்லிகை மா மாலை கொண்டு *
அங்கார்த்ததும் ஓர் அடையாளம் (2)

கலக்கிய மா மனத்தனளாய்க் * கைகேசி வரம் வேண்ட *
மலக்கிய மா மனத்தனளாய் * மன்னவனும் மறாதொழிய *
குலக் குமரா! காடுறையப் * போ என்று விடை கொடுப்ப *
இலக்குமணன் தன்னொடும் * அங்கேகியதோர் அடையாளம் (3)

வார் அணிந்த முலை மடவாய்! * வைதேவீ! விண்ணப்பம் *
தேர் அணிந்த அயோத்தியர் கோன் * பெருந்தேவீ! கேட்டருளாய் *
கூர் அணிந்த வேல் வலவன் * குகனோடும் கங்கை தன்னில் *
சீர் அணிந்த தோழமை * கொண்டதும் ஓர் அடையாளம் (4)

மான் அமரு மென்னோக்கி! * வைதேவீ! விண்ணப்பம் *
கான் அமரும் கல்லதர் போய்க் * காடுறைந்த காலத்து *
தேன் அமரும் பொழிற் சாரல் * சித்திர கூடத்திருப்ப *
பால் மொழியாய்! பரத நம்பி * பணிந்ததும் ஓர் அடையாளம் (5)

சித்திரகூடத்திருப்பச்* சிறு காக்கை முலை தீண்ட*
 அத்திரமே கொண்டெறிய* அனைத்துலகும் திரிந்தோடி*
 வித்தகனே! இராமாவோ!* நின் அபயம் என்றழைப்ப*
 அத்திரமே அதன் கண்ணை* அறுத்ததும் ஓர் அடையாளம் (6)

மின் ஒத்த நுண் இடையாய்!* மெய் அடியேன் விண்ணப்பம்*
 பொன் ஒத்த மான் ஒன்று* புகுந்தினிது விளையாட*
 நின் அன்பின் வழி நின்று* சிலைபிடித்தெம்பிரான் ஏகப்*
 பின்னே அங்கிலக்குமணன்* பிரிந்ததும் ஓர் அடையாளம் (7)

மைத் தகு மா மலர்க் குழலாய்!* வைதேவீ! விண்ணப்பம்*
 ஒத்த புகழ் வானரக்கோன்* உடன் இருந்து நினைத் தேட*
 அத்தகு சீர் அயோத்தியர் கோன்* அடையாளம் இவை மொழிந்தான்*
 இத்தகையால் அடையாளம்* ஈதவன் கை மோதிரமே (8)

‡திக்கு நிறை புகழாளன்* தீ வேள்விச் சென்ற நாள்*
 மிக்க பெரும் சபை நடுவே* வில் இறுத்தான் மோதிரம் கண்டு*
 ஒக்குமால் அடையாளம்* அனுமான்! என்று* உச்சிமேல்
 வைத்துக் கொண்குந்தனளால்* மலர்க் குழலாள் சீதையுமே (9)

‡வார் ஆரும் முலை மடவாள்* வைதேவி தனைக் கண்டு*
 சீர் ஆரும் திறல் அனுமன்* தெரிந்துரைத்த அடையாளம்*
 பார் ஆரும் புகழ்ப் புதுவைப்* பட்டர்பிரான் பாடல் வல்லார்*
 ஏர் ஆரும் வைகுந்தத்து* இமையவரோடிருப்பாரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ கதிராயிரம் ॥

மாயனைக் கண்ட சுவடு உரைத்தல்

‡கதிர் ஆயிரம் இரவி* கலந்தெரித்தால் ஒத்த நீள் முடியன்*
எதிர் இல் பெருமை இராமனை* இருக்கும் இடம் நாடுதிரேல்*
அதிரும் கழற் பொரு தோள்* இரணியன் ஆகம் பிளந்தரியாய்*
உதிரம் அளைந்த கையோடிருந்தானை* உள்ளவா கண்டார் உளர் (1)

நாந்தகம் சங்கு தண்டு* நாண் ஒலிச் சார்ங்கம் திருச் சக்கரம்*
ஏந்து பெருமை இராமனை* இருக்கும் இடம் நாடுதிரேல்*
காந்தள் முகிழ் விரல் சீதைக்காகிக்* கடுஞ்சிலை சென்றிறுக்க*
வேந்தர் தலைவன் சனகராசன் தன்* வேள்வியில் கண்டார் உளர் (2)

கொலையானைக் கொம்பு பறித்துக்*
கூடலர் சேனை பொருதழியச்*
சிலையால் மராமரம் எய்த தேவனைச்*
சிக்கென நாடுதிரேல்*
தலையால் குரக்கினம் தாங்கிச் சென்று*
தடவரை கொண்டடைப்ப*
அலை ஆர் கடற்கரை வீற்றிருந்தானை*
அங்குத்தைக் கண்டார் உளர் (3)

தோயம் பரந்த நடுவு சூழலில்*
தொல்லை வடிவு கொண்ட*
மாயக் குழவி யதனை நாடுறில்*
வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*
ஆயர் மடமகள் பின்னைக்காகி*
அடல் விடை ஏழினையும்*
வீயப் பொருது வியர்த்து நின்றானை*
மெய்ம்மையே கண்டார் உளர் (4)

நீர் ஏறு செஞ்சடை நீலகண்டனும்*
 நான்முகனும் முறையால்*
 சீர் ஏறு வாசகஞ்செய்ய நின்ற*
 திருமாலை நாடுதிரேல்*
 வார் ஏறு கொங்கை உருப்பிணியை*
 வலியப் பிடித்துக் கொண்டு
 தேர் ஏற்றி* சேனை நடுவு போர் செய்யச்*
 சிக்கெனக் கண்டார் உளர் (5)

பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சி துஞ்சப்* புணர்முலை வாய் மடுக்க
 வல்லானை* மா மணிவண்ணனை* மருவும் இடம் நாடுதிரேல்*
 பல்லாயிரம் பெருந் தேவிமாரொடு* பௌவம் எறி துவரை*
 எல்லாரும் சூழச் சிங்காசனத்தே* இருந்தானைக் கண்டார் உளர் (6)

வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர்த்
 திருச் சக்கரம்* ஏந்து கையன்*
 உள்ள இடம் வினவில்* உமக்கிறை
 வம்மின் சுவடுரைக்கேன்*
 வெள்ளைப் புரவிக் குரக்கு வெல்கொடித்*
 தேர்மிசை முன்பு நின்று*
 கள்ளப் படைத்துணை ஆகிப்*
 பாரதம் கைசெய்யக் கண்டார் உளர் (7)

நாழிகை கூறிட்டுக் காத்து நின்ற* அரசர்கள் தம் முகப்பே*
 நாழிகை போகப் படை பொருதவன்* தேவகி தன் சிறுவன்*
 ஆழி கொண்டன்றிரவி மறைப்பச்* சயத்திரதன் தலையை*
 பாழில் உருளப் படை பொருதவன்* பக்கமே கண்டார் உளர் (8)

மண்ணும் மலையும் மறி கடல்களும்* மற்றும் யாவும் எல்லாம்*
 திண்ணம் விழுங்கி உமிழ்ந்த தேவனைச்* சிக்கென நாடுதிரேல்*
 எண்ணற்கரியதோர் எனம் ஆகி* இருநிலம் புக்கிடந்து*
 வண்ணக் கருங்குழல் மாதரோடு* மணந்தானைக் கண்டார் உளர் (9)

‡கரிய முகில் புரை மேனி மாயனைக்*
கண்ட சுவடுரைத்து*
புரவி முகம் செய்து செந்நெல் ஓங்கி*
விளை கழனிப் புதுவை*
திருவிற் பொலி மறைவாணன்*
பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலை பத்தும்*
பரவு மனம் உடைப் பத்தர் உள்ளார்*
பரமன் அடி சேர்வர்களே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ அலம்பாவெருட்டா ॥

திருமாலிருஞ்சோலைச் சிறப்பு

‡அலம்பா வெருட்டாக்* கொன்று திரியும் அரக்கரை*
குலம் பாழ் படுத்துக்* குல விளக்காய் நின்ற கோன் மலை*
சிலம்பார்க்க வந்து* தெய்வ மகளிர்கள் ஆடும் சீர்*
சிலம்பாறு பாயும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (1)

வல்லாளன் தோளும்* வாள் அரக்கன் முடியும்* தங்கை
பொல்லாத மூக்கும்* போக்குவித்தான் பொருந்தும் மலை*
எல்லா விடத்திலும் எங்கும் பரந்து* பல்லாண்டொலி*
செல்லா நிற்கும் சீர்த்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (2)

தக்கார் மிக்கார்களைச்* சஞ்சலம் செய்யும் சலவரைத்*
தெக்கா நெறியே போக்குவிக்கும்* செல்வன் பொன்மலை*
எக் காலமும் சென்று* சேவித்திருக்கும் அடியரை*
அக் காணெறியை மாற்றும்* தண் மாலிருஞ்சோலையே (3)

ஆனாயர் கூடி* அமைத்த விழவை* அமரர் தம்
கோனார்க்கொழியக்* கோவர்த்தனத்துச் செய்தான் மலை*
வானாட்டில் நின்று* மாமலர்க் கற்பகத் தொத்திழி*
தேன் ஆறு பாயும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (4)

ஒரு வாரணம்* பணி கொண்டவன் பொய்கையில்* கஞ்சன் தன்
ஒரு வாரணம்* உயிர் உண்டவன் சென்றுறையும் மலை*
கரு வாரணம்* தன் பிடி துறந்தோட* கடல் வண்ணன்
திருவாணை கூறத் திரியும்* தண் மாலிருஞ்சோலையே (5)

ஏவிற்றுச் செய்வான்* ஏன்றெதிர்ந்து வந்த மல்லரை*
சாவத் தகர்த்த* சாந்தணி தோள் சதுரன் மலை*
ஆவத் தனம் என்று* அமரர்களும் நன் முனிவரும்*
சேவித்திருக்கும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (6)

மன்னர் மறுக* மைத்துனன்மார்க்கொரு தேரின்மேல்*
 முன் அங்கு நின்று* மோழை எழுவித்தவன் மலை*
 கொன்னவில் கூர்வேற் கோன்* நெடுமாறந் தென் கூடற் கோன்*
 தென்னன் கொண்டாடும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (7)

குறுகாத மன்னரைக்* கூடு கலக்கி* வெங்கானிடைச்
 சிறுகால் நெறியே போக்குவிக்கும்* செல்வன் பொன் மலை*
 அறுகால் வரி வண்டுகள்* ஆயிர நாமம் சொல்லி*
 சிறுகாலைப் பாடும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (8)

சிந்தப் புடைத்துச்* செங்குருதி கொண்டு* பூதங்கள்
 அந்திப் பலி கொடுத்து* ஆவத்தனம் செய் அப்பன் மலை*
 இந்திர கோபங்கள்* எம்பெருமான் கனி வாய் ஒப்பான்*
 சிந்தும் புறவில்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (9)

எட்டுத்திசையும்* எண் இறந்த பெருந் தேவிமார்*
 விட்டு விளங்க* வீற்றிருந்த விமலன் மலை*
 பட்டிப் பிடிகள்* பகடுரிஞ்சிச் சென்று மாலைவாய்த்*
 தெட்டித் திளைக்கும்* தென் திருமாலிருஞ்சோலையே (10)

‡மருதப் பொழில் அணி* மாலிருஞ்சோலை மலை தன்னை*
 கருதி உறைகின்ற* கார்க்கடல் வண்ணன் அம்மான் தன்னை*
 விரதம் கொண்டேத்தும்* வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் சொல்*
 கருதி உரைப்பவர்* கண்ணங்கழலிணை காண்பார்களே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ உருப்பிணிநங்கை ॥

திருமாலிருஞ்சோலையின் மாட்சி

‡உருப்பிணி நங்கை தன்னை மீட்பான்* தொடர்ந்தோடிச் சென்ற*
உருப்பனை ஓட்டிக் கொண்டிட்டு* உறைத்திட்ட உறைப்பன் மலை*
பொருப்பிடைக் கொன்றை நின்று* முறி யாழியும் காசும் கொண்டு*
விருப்பொடு பொன் வழங்கும்* வியன் மாலிருஞ்சோலையதே (1)

கஞ்சனும் காளியனும்* களிறும் மருதும் எருதும்*
வஞ்சனையில் மடிய* வளர்ந்த மணிவண்ணன் மலை*
நஞ்சமிழ் நாகம் எழுந்தணவி* நளிர் மா மதியை*
செஞ்சுடர் நா வளைக்கும்* திருமாலிருஞ்சோலையதே (2)

மன்னு நரகன் தன்னைச்* சூழ் போகி வளைத்தெறிந்து*
கன்னி மகளிர் தம்மைக்* கவர்ந்த கடல் வண்ணன் மலை*
புன்னை செருந்தியொடு* புன வேங்கையும் கோங்கும் நின்று*
பொன் அரி மாலைகள் சூழ்* பொழில் மாலிருஞ்சோலையதே (3)

மாவலி தன்னுடைய* மகன் வாணன் மகள் இருந்த*
காவலைக் கட்டழித்த* தனிக் காளை கருதும் மலை*
கோவலர் கோவிந்தனைக்* குற மாதர்கள் பண் குறிஞ்சிப்*
பா ஒலி பாடி நடம் பயில்* மாலிருஞ்சோலையதே (4)

பல பல நாழம் சொல்லிப்* பழித்த சிசுபாலன் தன்னை*
அலவலைமை தவிர்த்த* அழகன் அலங்காரன் மலை*
குல மலை கோல மலை* குளிர் மா மலை கொற்ற மலை*
நில மலை நீண்ட மலை* திருமாலிருஞ்சோலையதே (5)

பாண்டவர் தம்முடைய* பாஞ்சாலி மறுக்கம் எல்லாம்*
ஆண்டங்கு நூற்றுவர் தம்* பெண்டிர் மேல் வைத்த அப்பன் மலை*
பாண் தகு வண்டினங்கள்* பண்கள் பாடி மதுப் பருகத்*
தோண்டல் உடைய மலை* தொல்லை மாலிருஞ்சோலையதே (6)

கனங்குழையாள் பொருட்டாக்* கணை பாரித்து* அரக்கர் தங்கள்
 இனம் கழுவேற்றுவித்த* எழில் தோள் எம் இராமன் மலை*
 கனம் கொழி தெள் அருவி* வந்து சூழ்ந்தகல் ஞாலம் எல்லாம்*
 இனம் குழுவாடும் மலை* எழில் மாலிருஞ்சோலையதே (7)

எரி சிதறும் சரத்தால்* இலங்கையினை* தன்னுடைய
 வரி சிலை வாயில் பெய்து* வாய்க் கோட்டம் தவிர்த்துகந்த*
 அரையன் அமரும் மலை* அமரரோடு கோனும் சென்று*
 திரிசுடர் சூழும் மலை* திரு மாலிருஞ்சோலையதே (8)

கோட்டு மண் கொண்டிடந்து* குடங்கையில் மண் கொண்டளந்து*
 மீட்டும் அதுண்டுமிழ்ந்து* விளையாடும் விமலன் மலை*
 ஈட்டிய பல் பொருள்கள்* எம்பிரானுக்கடியுறை என்று*
 ஓட்டரும் தண் சிலம்பாறுடை* மாலிருஞ்சோலையதே (9)

‡ஆயிரம் தோள் பரப்பி* முடி ஆயிரம் மின் இலக*
 ஆயிரம் பைந்தலைய* அனந்த சயனன் ஆளும் மலை*
 ஆயிரம் ஆறுகளும்* சுனைகள் பல ஆயிரமும்*
 ஆயிரம் பூம் பொழிலும் உடை* மாலிருஞ்சோலையதே (10)

‡மாலிருஞ்சோலை என்னும்* மலையை உடைய மலையை*
 நாலிரு மூர்த்தி தன்னை* நால் வேதக் கடல் அமுதை*
 மேல் இருங்கற்பகத்தை* வேதாந்த விழுப் பொருளின்*
 மேல் இருந்த விளக்கை* விட்டுசித்தன் விரித்தனனே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நாவகாரியம் ॥

திருக்கோட்டியூர்ச் சிறப்பு

‡நாவ காரியம் சொல் இலாதவர்*
நாஸ்தொறும் விருந்தோம்புவார்*
தேவ காரியம் செய்து* வேதம்
பயின்று வாழ் திருக் கோட்டியூர்*
மூவர் காரியமும் திருத்தும்*
முதல்வனைச் சிந்தியாத* அப்-
பாவகாரிகளைப் படைத்தவன்*
எங்ஙனம் படைத்தாங்கொலோ! (1)

குற்றம் இன்றிக் குணம் பெருக்கிக்*
குருக்களுக்கனுகூலராய்*
செற்றம் ஒன்றும் இலாத* வண் கையி-
னார்கள் வாழ் திருக் கோட்டியூர்*
துற்றி ஏழ் உலகுண்ட* தூ மணி
வண்ணன் தன்னைத் தொழாதவர்*
பெற்ற தாயர் வயிற்றினைப்* பெரு
நோய் செய்வான் பிறந்தார்களே (2)

வண்ண நல் மணியும் மரதகமும்
அழுத்தி* நிழல் எழும்
திண்ணை சூழ்* திருக் கோட்டியூர்த்* திரு-
மால் அவன் திரு நாமங்கள்*
எண்ணக் கண்ட விரல்களால்* இறைப்-
பொழுதும் எண்ணகிலாது போய்*
உண்ணக் கண்ட தம் ஊத்தை வாய்க்குக்*
கவளம் உந்துகின்றார்களே (3)

உரக மெல் அணையான் கையில்* உறை
 சங்கம் போல் மட அன்னங்கள்*
 நிரைகணம் பரந்தேறும்* செங்-
 கமல வயல் திருக் கோட்டியூர்*
 நரகநாசனை நாவில் கொண்டழை-
 யாத* மானிட சாதியர்*
 பருகு நீரும் உடுக்கும் கூறையும்*
 பாவம் செய்தன தாங்கொலோ! (4)

ஆமையின் முதுகத்திடைக் குதி
 கொண்டு* தூ மலர் சாடிப் போய்*
 தீமை செய்திளவாளைகள்* விளை-
 யாடு நீர்த் திருக் கோட்டியூர்*
 நேமி சேர் தடங்கையினானை*
 நினைப்பிலா வலி நெஞ்சடை*
 பூமி பாரங்கள் உண்ணும் சோற்றினை
 வாங்கிப்* புல்லைத் திணிமினே (5)

பூதம் ஐந்தொடு வேள்வி ஐந்து*
 புலன்கள் ஐந்து பொறிகளால்*
 ஏதம் ஒன்றும் இலாத* வண் கையி-
 னார்கள் வாழ் திருக் கோட்டியூர்
 நாதனை நரசிங்கனை* நவின்-
 றேத்துவார்கள் உழக்கிய*
 பாத தூளி படுதலால்*
 இவ்வுலகம் பாக்கியம் செய்ததே (6)

குருந்தம் ஒன்றொசித்தானொடும் சென்று*
 கூடி ஆடி விழாச் செய்து*
 திருந்து நான்மறையோர்* இராப்பகல்
 ஏத்தி வாழ் திருக் கோட்டியூர்*
 கருந் தடமுகில் வண்ணனைக்* கடைக்-
 கொண்டு கை தொழும் பத்தர்கள்*

இருந்த ஊரில் இருக்கும் மானிடர்*
எத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ! (7)

நளிர்ந்த சீலன் நயாசலன்*
அபிமான துங்கனை நாள் தொறும்*
தெளிந்த செல்வனைச் சேவகங்கொண்ட*
செங்கண் மால் திருக் கோட்டியூர்*
குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தன்* குணம்
பாடுவார் உள்ள நாட்டினுள்*
விளைந்த தானியமும்* இராக்கதர்
மீது கொள்ளகிலார்களே (8)

கொம்பினார் பொழில்வாய்க்* குயிலினம்
கோவிந்தன் குணம் பாடு சீர்*
செம்பொனார் மதில் சூழ்* செழுங்-
கழனி உடைத் திருக் கோட்டியூர்*
நம்பனை நரசிங்கனை* நவின்-
றேத்துவார்களைக் கண்டக் கால்*
எம்பிரான் தன் சின்னங்கள்* இவர்
இவர் என்றாசைகள் தீர்வனே (9)

காசின் வாய்க் கரம் விற்கிலும்*
கரவாது மாற்றிலி சோறிட்டு*
தேச வார்த்தை படைக்கும்* வண் கையி-
னார்கள் வாழ் திருக் கோட்டியூர்*
கேசவா! புருடோத்தமா!* கிளர்
சோதியாய்! குறளா! என்று*
பேசுவார் அடியார்கள்* எந் தம்மை
விற்கவும் பெறுவார்களே (10)

‡சீத நீர் புடை சூழ்* செழுங்-
கழனி உடைத் திருக் கோட்டியூர்*
ஆதியான் அடியாரையும்*
அடிமையின்றித் திரிவாரையும்*

கோதில் பட்டர்பிரான்* குளிர் புது-
வைமன் விட்டுசித்தன் சொல்*
ஏதம் இன்றி உரைப்பவர்*
இருடகேசனுக்காளரே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ ஆசைவாய் ॥

எல்லையில் மாயனை ஏத்தும் பேறு

‡ஆசைவாய்ச் சென்ற சிந்தையர் ஆகி*
அன்னை அத்தன் என் புத்திரர் பூமி*
வாச வார் குழலாள் என்று மயங்கி*
மானும் எல்லைக்கண் வாய் திறவாதே*
கேசவா! புருடோத்தமா! என்றும்*
கேழல் ஆகிய கேடிலீ! என்றும்*
பேசுவார் அவர் எய்தும் பெருமை*
பேசுவான் புகில் நம் பரம் அன்றே (1)

சீயினால் செறிந்தேறிய புண்மேல்*
செற்றல் ஏறிக் குழம்பிருந்து* எங்கும்
ஈயினால் அரிப்புண்டு மயங்கி*
எல்லைவாய்ச் சென்று சேர்வதன் முன்னம்*
வாயினால் நமோ நாரணா என்று*
மத்தகத்திடைக் கைகளைக் கூப்பி*
போயினால் பின்னை இத் திசைக்கென்றும்*
பிணைக் கொடுக்கிலும் போக ஓட்டாரே (2)

சோர்வினால் பொருள் வைத்ததுண்டாகில்*
சொல்லு சொல்லென்று சுற்றும் இருந்து*
ஆர் வினவிலும் வாய் திறவாதே*
அந்த காலம் அடைவதன் முன்னம்*
மார்வம் என்பதோர் கோயில் அமைத்து*
மாதவன் என்னும் தெய்வத்தை நாட்டி*
ஆர்வம் என்பதோர் பூவிட வல்லார்க்கு*
அரவ தண்டத்தில் உய்யலும் ஆமே (3)

மேல் எழுந்ததோர் வாயுக் கிளர்ந்து*
 மேல் மிடற்றினை உள் எழு வாங்கி*
 காலும் கையும் விதிர் விதிர்த்தேறிக்*
 கண் உறக்கமதாவதன் முன்னம்*
 மூலம் ஆகிய ஒற்றை எழுத்தை*
 மூன்று மாத்திரை உள் எழு வாங்கி*
 வேலை வண்ணனை மேவுதிர் ஆகில்*
 விண்ணகத்தினில் மேவலும் ஆமே (4)

மடி வழி வந்து நீர் புலன் சோர*
 வாயில் அட்டிய கஞ்சியும் மீண்டே*
 கடைவழி வாரக் கண்டம் அடைப்பக்*
 கண் உறக்கமதாவதன் முன்னம்*
 தொடைவழி உம்மை நாய்கள் கவரா*
 சூலத்தால் உம்மைப் பாய்வதும் செய்யார்*
 இடை வழியில் நீர் கூறையும் இழவீர்*
 இருடகேசன் என்றேத்த வல்லீரே (5)

அங்கம் விட்டவை ஐந்தும் அகற்றி*
 ஆவி மூக்கினில் சோதித்த பின்னை*
 சங்கம் விட்டவர் கையை மறித்துப்*
 பையவே தலை சாய்ப்பதன் முன்னம்*
 வங்கம் விட்டுலவும் கடற் பள்ளி
 மாயனை* மதுசூதனை மார்பில்
 தங்க விட்டுவைத்து* ஆவதோர் கருமம்
 சாதிப்பார்க்கு* என்றும் சாதிக்கலாமே (6)

தென்னவந் தமர் செப்பம் இலாதார்*
 சேவதக்குவார் போலப் புகுந்து*
 பின்னும் வன் கயிற்றால் பிணித்தெற்றிப்*
 பின் முன் ஆக இழுப்பதன் முன்னம்*
 இன்னவன் இனையான் என்று சொல்லி*
 எண்ணி உள்ளத்திருள் அற நோக்கி*

மன்னவன் மதுசூதனன் என்பார்*
வானகத்து மன்றாடிகள் தாமே (7)

கூடிக் கூடி உற்றார்களிருந்து*
குற்றம் நிற்க நற்றங்கள் பறைந்து*
பாடிப் பாடி ஓர் பாடையில் இட்டு*
நரிப் படைக்கொரு பாகுடம் போலே*
கோடி மூடி எடுப்பதன் முன்னம்*
கொளத்துவம் உடைக் கோவிந்தனோடு*
கூடி ஆடிய உள்ளத்தர் ஆனால்*
குறிப்பிடம் கடந்துய்யலும் ஆமே (8)

வாயொரு பக்கம் வாங்கி வலிப்ப*
வார்ந்த நீர்க் குழிக் கண்கள் மிழற்ற*
தாய் ஒரு பக்கம் தந்தை ஒரு பக்கம்*
தாரமும் ஒரு பக்கம் அலற்ற*
தீ ஒரு பக்கம் சேர்வதன் முன்னம்*
செங்கண் மாலொடும் சிக்கெனச் சுற்றம்
ஆய்* ஒரு பக்கம் நிற்க வல்லார்க்கு*
அரவ தண்டத்தில் உய்யலும் ஆமே (9)

‡செத்துப் போவதோர் போது நினைந்து*
செய்யும் செய்கைகள் தேவபிரான் மேல்*
பத்தராய் இறந்தார் பெறும் பேற்றைப்*
பாழித் தோள் விட்டுசித்தன் புத்தூர்க் கோன்*
சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமாலைச்*
செய்த மாலை இவை பத்தும் வல்லார்*
சித்தம் நன்கொருங்கித் திருமால் மேல்*
சென்ற சிந்தை பெறுவர் தாமே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ காசும் கறையுடை ॥

நாரணநாமம் தந்தமர்க்கு இடுநலம்

‡காசும் கறை உடைக் கூறைக்கும்* அங்கோர் கற்றைக்கும்*
ஆசையினால்* அங்கவத்தப் பேர் இடும்* ஆதர்காள்!*
கேசவன் பேர் இட்டு* நீங்கள் தேனித்திருமினோ*
நாயகன் நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (1)

அங்கொரு கூறை* அரைக்குடுப்பதன் ஆசையால்*
மங்கிய மானிட சாதியின்* பேர் இடும் ஆதர்காள்!*
செங்கண் நெடுமால்!* சிரீதரா! என்றழைத்தக்கால்*
நங்கைகாள்! நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (2)

உச்சியில் எண்ணெயும்* சுட்டியும் வளையும் உகந்து*
எச்சம் பொலிந்தீர்காள்!* என் செய்வான் பிறர் பேர் இட்டீர்*
பிச்சை புக்காகிலும்* எம்பிராந் திருநாமமே
நச்சுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (3)

மானிட சாதியில் தோன்றிற்றோர்* மானிட சாதியை*
மானிட சாதியின் பேர் இட்டால்* மறுமைக்கில்லை*
வான் உடை மாதவா!* கோவிந்தா! என்றழைத்தக்கால்*
நான் உடை நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (4)

மலம் உடை ஊத்தையில் தோன்றிற்றோர்* மல ஊத்தையை*
மலம் உடை ஊத்தையின் பேர் இட்டால்* மறுமைக்கில்லை*
குலம் உடைக் கோவிந்தா!* கோவிந்தா! என்றழைத்தக்கால்*
நலம் உடை நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (5)

நாடும் நகரும் அறிய* மானிடப் பேர் இட்டு*
கூடி அழுங்கிக்* குழியில் வீழ்ந்து வழக்காதே*
சாடிறப் பாய்ந்த தலைவா!* தாமோதரா! என்று
நாடுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (6)

மண்ணில் பிறந்து மண் ஆகும்* மானிடப் பேர் இட்டு* அங்-
 கெண்ணம் ஒன்றெண்ணி இருக்கும்* ஏழை மனிசர்காள்!*
 கண்ணுக்கினிய* கருமுகில் வண்ணன் நாமமே
 நண்ணுமின்* நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (7)

நம்பி பிம்பி என்று* நாட்டு மானிடப் பேர் இட்டால்*
 நம்பும் பிம்பும் எல்லாம்* நாலு நாளில் அழுங்கிப் போம்*
 செம் பெருந் தாமரைக் கண்ணன்* பேர் இட்டழைத்தக்கால்*
 நம்பிகாள்! நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (8)

ஊத்தைக் குழியில்* அமுதம் பாய்வது போல்* உங்கள்
 மூத்திரப் பிள்ளையை* என் முகில் வண்ணன் பேர் இட்டு*
 கோத்துக் குழைத்துக்* குணாலம் ஆடித் திரிமினோ*
 நாத் தகு நாரணன்* தம் அன்னை நரகம் புகாள் (9)

‡சீர் அணி மால்* திருநாமமே இடத் தேற்றிய*
 வீர் அணி தொல் புகழ்* விட்டுசித்தன் விரித்த*
 ஓர் அணி ஒண் தமிழ்* ஒன்பதோடொன்றும் வல்லவர்*
 பேர் அணி வைகுந்தத்து* என்றும் பேணி இருப்பரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தங்கையை மூக்கும் ॥

கங்கைக் கரையின் கண்டமென்னுந்திருப்பதி

‡தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும்

தடிந்த* எம் தாசரதி போய்*

எங்கும் தன் புகழா இருந்தரசாண்ட*

எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*

கங்கை கங்கை என்ற வாசகத்தாலே*

கடு வினை களைந்திடுகிற்கும்*

கங்கையின் கரைமேல் கை தொழ நின்ற*

கண்டம் என்னும் கடிநகரே (1)

சலம் பொதி உடம்பின் தழல் உமிழ் பேழ்வாய்ச்ச*

சந்திரன் வெங்கதிர் அஞ்ச*

மலர்ந்தெழுந்தணவு மணிவண்ண உருவின்*

மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*

நலம் திகழ் சடையான் முடிக்கொன்றை மலரும்*

நாரணன் பாதத் துழாயும்*

கலந்திழி புனலால் புகர் படு கங்கைக்*

கண்டம் என்னும் கடிநகரே (2)

அதிர் முகம் உடைய வலம்புரி குமிழ்த்தி*

அழல் உமிழ் ஆழி கொண்டெறிந்து* அங்-

கெதிர் முக அசுரர் தலைகளை இடறும்*

எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*

சதுமுகன் கையில் சதுப்புயன் தாளில்*

சங்கரன் சடையினில் தங்கி*

கதிர் முகமணி கொண்டிழி புனல் கங்கைக்*

கண்டம் என்னும் கடிநகரே (3)

இமையவர் இறுமாந்திருந்தரசாள*
 ஏற்றுவந்தெதிர் பொரு சேனை*
 நமபுரம் நணுக நாந்தகம் விசிறும்*
 நம் புருடோத்தமன் நகர் தான்*
 இமவந்தம் தொடங்கி இருங்கடல் அளவும்*
 இரு கரை உலகிரைத்தாட*
 கமை உடைப் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்*
 கண்டம் என்னும் கடிநகரே (4)

உழுவதோர் படையும் உலக்கையும் வில்லும்*
 ஒண் சுடர் ஆழியும் சங்கும்*
 மழுவொடு வாளும் படைக்கலம் உடைய*
 மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
 எழுமையும் கூடி ஈண்டிய பாவம்*
 இறைப் பொழுதளவினில் எல்லாம்*
 கழுவிடும் பெருமைக் கங்கையின் கரைமேல்*
 கண்டம் என்னும் கடிநகரே (5)

தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம் பொதி மேகம்*
 சலசல பொழிந்திடக் கண்டு*
 மலைப் பெருங்குடையால் மறைத்தவன் மதுரை*
 மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
 அலைப்புடைத் திரைவாய் அருந்தவ முனிவர்*
 அவபிரதம் குடைந்தாட*
 கலப்பைகள் கொழிக்கும் கங்கையின் கரைமேல்*
 கண்டம் என்னும் கடிநகரே (6)

விற் பிடித்திறுத்து வேழத்தை முறுக்கி*
 மேல் இருந்தவன் தலை சாடி*
 மற் பொருதெழப் பாய்ந்தரையனை உதைத்த*
 மால் புருடோத்தமன் வாழ்வு*
 அற்புதம் உடைய ஐராவத மதமும்*
 அவர் இளம் படியர் ஒண் சாந்தும்*

கற்பக மலரும் கலந்திழி கங்கைக்*
கண்டம் என்னும் கடிநகரே (7)

திரை பொரு கடல் சூழ் திண்மதில் துவரை
வேந்து* தன் மைத்துனன் மார்க்காய்*
அரசினை அவிய அரசினை அருளும்*
அரி புருடோத்தமன் அமர்வு*
நிரை நிரையாக நெடியன யூபம்*
நிரந்தரம் ஒழுக்கு விட்டு* இரண்டு
கரை புரை வேள்விப் புகை கமழ் கங்கைக்*
கண்டம் என்னும் கடிநகரே (8)

‡வட திசை மதுரை சாளக்கிராமம்*
வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி*
இடம் உடை வதரி இடவகை உடைய*
எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
தடவரை அதிரத் தரணி விண்டிடியத்*
தலைப்பற்றிக் கரை மரம் சாடி*
கடலினைக் கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைக்*
கண்டம் என்னும் கடிநகரே (9)

‡மூன்றெழுத்தனை மூன்றெழுத்தனால்*
மூன்றெழுத்தாக்கி* மூன்றெழுத்தை
ஏன்று கொண்டிருப்பார்க்கிரக்கம் நன்குடைய*
எம் புருடோத்தமன் இருக்கை*
மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி*
மூன்றினில் மூன்றுருவானான்*
கான் தடம் பொழில் சூழ் கங்கையின் கரைமேல்*
கண்டம் என்னும் கடிநகரே (10)

‡பொங்கொலி கங்கைக் கரை மலி கண்டத்து*
உறை புருடோத்தமன் அடிமேல்*
வெங்கலி நலியா வில்லிபுத்தூர்க் கோன்*
விட்டுசித்தன் விருப்புற்று*

தங்கிய அன்பால் செய் தமிழ் மாலை*
தங்கிய நா உடையார்க்கு*
கங்கையில் திருமால் கழலிணைக் கீழே*
குளித்திருந்த கணக்காமே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மாதவத்தோன் ॥

திருவரங்கத் திருப்பதி

‡மா தவத்தோன் புத்திரன் போய்* மறி கடல்வாய் மாண்டானை*
ஓதுவித்த தக்கணையா* உருவுருவே கொடுத்தான் ஊர்*
தோதவத்தித் தூய் மறையோர்* துறை படியத் துளும்பி எங்கும்*
போதில் வைத்த தேன் சொரியும்* புனல் அரங்கம் என்பதுவே (1)

பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த*
பிள்ளைகளை நால்வரையும்*
இறைப் பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து*
ஒருப்படுத்த உறைப்பன் ஊர்*
மறைப் பெருந் தீ வளர்த்திருப்பார்*
வருவிருந்தை அளித்திருப்பார்*
சிறப்புடைய மறையவர் வாழ்*
திருவரங்கம் என்பதுவே (2)

மருமகன் தன் சந்ததியை* உயிர் மீட்டு மைத்துனன்மார்*
உருமகத்தே வீழாமே* குருமுகமாய்க் காத்தான் ஊர்*
திருமுகமாய்ச் செங்கமலம்* திருநிறமாய்க் கருங்குவளை*
பொரு முகமாய் நின்றலரும்* புனல் அரங்கம் என்பதுவே (3)

கூன் தொழுத்தை சிதகுரைப்பக்*
கொடியவள் வாய்க் கடியசொல் கேட்டு*
ஈன்றெடுத்த தாயரையும்*
இராச்சியமும் ஆங்கொழிய*
கான் தொடுத்த நெறி போகிக்*
கண்டகரைக் களைந்தான் ஊர்*
தேன் தொடுத்த மலர்ச் சோலைத்*
திருவரங்கம் என்பதுவே (4)

பெருவரங்கள் அவை பற்றிப்* பிழக்குடைய இராவணனை*
 உருவரங்கப் பொருதழித்து* இவ்வுலகினைக் கண் பெறுத்தான் ஊர்*
 குரவரும்பக் கோங்கலரக்* குயில் கூவும் குளிர் பொழில் சூழ்*
 திருவரங்கம் என்பதுவே* என் திருமால் சேர்விடமே (5)

கீழ் உலகில் அசுரர்களைக்* கிழங்கிருந்து கிளராமே*
 ஆழிவிடுத்தவருடைய* கருவழித்த அழிப்பன் ஊர்*
 தாழை மடல் ஊடுரிஞ்சித்* தவள வண்ணப் பொடி அணிந்து*
 யாழின் இசை வண்டினங்கள்* ஆளம் வைக்கும் அரங்கமே (6)

கொழுப்புடைய செழுங்குருதி* கொழித்திழிந்து குமிழ்த்தெறிய*
 பிழக்குடைய அசுரர்களைப்* பிணம் படுத்த பெருமான் ஊர்*
 தழுப்பரிய சந்தனங்கள்* தடவரை வாய் ஈர்த்துக் கொண்டு*
 தெழிப் புடைய காவிரி வந்து* அடி தொழும் சீர் அரங்கமே (7)

வல் எயிற்றுக் கேழலுமாய்* வாள் எயிற்றுச் சீயமுமாய்*
 எல்லை இல்லாத் தரணியையும்* அவுணனையும் இடந்தான் ஊர்*
 எல்லியம் போதிருஞ்சிறை வண்டு* எம் பெருமான் குணம் பாடி*
 மல்லிகை வெண் சங்கூதும்* மதிள் அரங்கம் என்பதுவே (8)

குன்றாடு கொழு முகில் போல்*
 குவளைகள் போல் குரை கடல் போல்*
 நின்றாடு கணமயில் போல்*
 நிறம் உடைய நெடுமால் ஊர்*
 குன்றாடு பொழில் நுழைந்து*
 கொடி இடையார் முலை அணவி*
 மன்றாடு தென்றல் உலாம்*
 மதிள் அரங்கம் என்பதுவே (9)

‡பரு வரங்கள் அவைபற்றிப்* படையாலித்தெழுந்தானை*
 செருவரங்கப் பொருதழித்த* திருவாளன் திருப்பதி மேல்*
 திருவரங்கத் தமிழ் மாலை* விட்டுசித்தன் விரித்தன கொண்டு*
 இருவர் அங்கம் எரித்தானை* ஏத்த வல்லார் அடியோமே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மரவடியை ॥

திருவரங்கத் திருப்பதி-2

‡மரவடியைத் தம்பிக்கு* வான் பணையம்
வைத்துப்போய் வானோர் வாழ*
செருவுடைய திசைக்கருமம்* திருத்தி
வந்துலகாண்ட திருமால் கோயில்*
திருவடி தன் திருவுருவும்*
திருமங்கை மலர் கண்ணும் காட்டி நின்று*
உருவுடைய மலர் நீலம் காற்றாட்ட*
ஓசலிக்கும் ஒளி அரங்கமே (1)

‡தன் அடியார் திறத்தகத்துத்*
தாமரையாள் ஆகிலும் சிதகுரைக்குமேல்*
என் அடியார் அது செய்யார்* செய்தாரேல்
நன்று செய்தார் என்பர் போலும்*
மன் உடைய விபீடணற்கா* மதில்
இலங்கைத் திசை நோக்கி மலர் கண் வைத்த*
என்னுடைய திருவரங்கற்கன்றியும்*
மற்றொருவர்க்காள் ஆவரே (2)

கருள் உடைய பொழில் மருதும்*
கதக் களிறும் பிலம்பனையும் கடிய மாவும்*
உருள் உடைய சகடரையும் மல்லரையும்*
உடைய விட்டோசை கேட்டான்*
இருள் அகற்றும் எறி கதிரோன்*
மண்டலத்தூடேற்றி வைத்தேணி வாங்கி*
அருள் கொடுத்திட்டடியவரை*
ஆட்கொள்வான் அமரும் ஊர் அணி அரங்கமே (3)

பதினாறாம் ஆயிரவர்* தேவிமார்
 பணிசெய்ய* துவரை என்னும்
 அதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த*
 மணவாளர் மன்னு கோயில்*
 புது நாண் மலர்க் கமலம்* எம் பெருமான்
 பொன் வயிற்றில் பூவே போல்வான்*
 பொது நாயகம் பாவித்து இருமாந்து*
 பொன் சாய்க்கும் புனல் அரங்கமே (4)

ஆமையாய்க் கங்கையாய்* ஆழ்
 கடலாய் அவனியாய் அரு வரைகளாய்*
 நான்முகனாய் நான்மறையாய்*
 வேள்வியாய்த் தக்கணையாய்த் தானும் ஆனான்*
 சேமம் உடை நாரதனார்* சென்று
 சென்று துதித்திறைஞ்சக் கிடந்தான் கோயில்*
 பூ மருவிப் புள் இனங்கள்* புள்
 அரையன் புகழ் குழறும் புனல் அரங்கமே (5)

மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்
 முடிப்பித்து* அவர்களையே மன்னர் ஆக்கி*
 உத்தரை தன் சிறுவனையும் உய்யக்கொண்ட*
 உயிராளன் உறையும் கோயில்*
 பத்தர்களும் பகவர்களும்*
 பழமொழிவாய் முனிவர்களும் பரந்த நாடும்*
 சித்தர்களும் தொழுதிறைஞ்சத்* திசை
 விளக்காய் நிற்கின்ற திருவரங்கமே (6)

குறட் பிரமசாரியாய்* மாவலியைக்
 குறும்பதக்கி அரசவாங்கி*
 இறைப் பொழுதில் பாதாளம் கலவிருக்கை*
 கொடுத்துகந்த எம்மான் கோயில்*
 எறிப்புடைய மணிவரைமேல்*
 இளஞாயிறெழுந்தாற் போல் அரவணையின் வாய்*

சிறப்புடைய பணங்கள் மிசைச்*

செழு மணிகள் விட்டெறிக்கும் திருவரங்கமே (7)

உரம் பற்றி இரணியனை* உகிர்

நுதியால் ஒள்ளிய மார் புறைக்க ஊன்றி*

சிரம் பற்றி முடி இடியக் கண் பிதுங்க*

வாய் அலறத் தெழித்தான் கோயில்*

உரம் பெற்ற மலர்க் கமலம்*

உலகளந்த சேவடி போல் உயர்ந்து காட்ட*

வரம்புற்ற கதிர்ச் செந்நெல்*

தாள் சாய்த்துத் தலை வணக்கும் தண் அரங்கமே (8)

தேவுடைய மீனமாய் ஆமையாய்*

ஏனமாய் அரியாய்க் குறளாய்*

மூவுருவில் இராமனாய்க்* கண்ணனாய்க்

கற்கியாய் முடிப்பான் கோயில்*

சேவலொடு பெடை அன்னம்* செங்கமல

மலர் ஏறி ஊசல் ஆடி*

பூவணைமேல் துதைந்தெழு* செம் பொடி

ஆடி விளையாடும் புனல் அரங்கமே (9)

செருவாளும் புள்ளாளன் மண்ணாளன்*

செருச் செய்யும் நாந்தகம் என்னும்

ஒரு வாளன்* மறையாளன் ஓடாத

படையாளன்* விழுக்கை யாளன்*

இரவாளன் பகல் ஆளன் என்னை ஆளன்*

ஏழுலகப் பெரும் புரவாளன்*

திருவாளன் இனிதாகத்* திருக்கண்கள்

வளர்கின்ற திருவரங்கமே (10)

‡கைந்நாகத்திடர் கடிந்த* கனல்

ஆழிப் படை உடையான் கருதும் கோயில்*

தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற*

திருவரங்கம் திருப் பதியின் மேல்*

மெய்ந்நாவன் மெய் அடியான்* விட்டுசித்தன்
விரித்த தமிழ் உரைக்க வல்லார்*
எஞ்ஞான்றும் எம்பெருமான் இணையடிக்கீழ்*
இணை பிரியாதிருப்பர் தாமே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ துப்புடையாரை ॥

அரவணைப் பள்ளிகொள் அரங்கனைப் போற்றல்

‡துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம்*
சோர் விடத்துத் துணை ஆவர் என்றே*
ஓப்பிலேன் ஆகிலும் நின் அடைந்தேன்*
ஆனைக்கு நீ அருள் செய்தமையால்*
எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது* அங்-
கேதும் நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்*
அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (1)

சாம் இடத்தென்னைக் குறிக்கொள் கண்டாய்*
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தினானே!
நா மடித்தென்னை அநேக தண்டம்*
செய்வதா நிற்பர் நமன் தமர்கள்*
போம் இடத்துந்திறத்தெத்தனையும்*
புகாவண்ணம் நிற்பதோர் மாயை வல்லை*
ஆம் இடத்தே உன்னைச் சொல்லி வைத்தேன்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (2)

எல்லையில் வாசல் குறுகச் சென்றால்*
எற்றி நமன் தமர் பற்றும்போது*
நில்லுமின் என்னும் உபாயம் இல்லை*
நேமியும் சங்கமும் ஏந்தினானே!
சொல்லலாம் போதே உன் நாமம் எல்லாம்*
சொல்லினேன் என்னைக் குறிக்கொண்டென்றும்*
அல்லல் படாவண்ணம் காக்க வேண்டும்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (3)

ஒற்றை விடையனும் நான்முகனும்*
 உன்னை அறியாப் பெருமையோனே!
 முற்றவுலகெல்லாம் நீயே ஆகி*
 மூன்றெழுத்தாய முதல்வனே ஓ!
 அற்றது வாழ்நாள் இவற்கென்றெண்ணி*
 அஞ்ச நமன் தமர் பற்றல் உற்ற*
 அற்றைக்கு நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்*
 அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (4)

பை அரவின் அணைப் பாற்கடலுள்*
 பள்ளி கொள்கின்ற பரம மூர்த்தி!
 உய்ய உலகு படைக்க வேண்டி*
 உந்தியில் தோற்றினாய் நான்முகனை*
 வைய மனிசரைப் பொய் என்றெண்ணிக்*
 காலனையும் உடனே படைத்தாய்*
 ஐய! இனி என்னைக் காக்க வேண்டும்*
 அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (5)

தண்ணெனவில்லை நமன் தமர்கள்*
 சாலக் கொடுமைகள் செய்யா நிற்பர்*
 மண்ணொடு நீரும் எரியும் காலும்*
 மற்றும் ஆகாசமும் ஆகி நின்றாய்!
 எண்ணலாம் போதே உன் நாமம் எல்லாம்*
 எண்ணினேன் என்னைக் குறிக் கொண்டென்றும்*
 அண்ணலே! நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்*
 அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (6)

செஞ்சொல் மறைப்பொருள் ஆகி நின்ற*
 தேவர்கள் நாயகனே! எம்மானே!
 எஞ்சலில் என்னுடை இன் அமுதே!*
 ஏழ் உலகும் உடையாய்! என் அப்பா!
 வஞ்ச உருவின் நமன் தமர்கள்*
 வலிந்து நலிந்தென்னைப் பற்றும்போது*

அஞ்சலம் என்றென்னைக் காக்க வேண்டும்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (7)

நான் ஏதும் உன் மாயம் ஒன்றறியேன்*
நமன் தமர் பற்றி நலிந்திட்டு* இந்த
ஊனே புகேயென்று மோதும்போது* அங்-
கேதும் நான் உன்னை நினைக்க மாட்டேன்*
வானேய் வானவர் தங்கள் ஈசா!*
மதுரைப் பிறந்த மா மாயனே!* என்
ஆனாய்! நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (8)

குன்றெடுத்தாநிரை காத்த ஆயா!*
கோநிரை மேய்த்தவனே! எம்மானே!*
அன்று முதல் இன்றுதியா*
ஆதியஞ்சோதி மறந்தறியேன்*
நன்றும் கொடிய நமன் தமர்கள்*
நலிந்து வந்தென்னைப் பற்றும்போது*
அன்றங்கு நீ என்னைக் காக்க வேண்டும்*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே! (9)

‡மாயவனை மதுசூதனனை*
மாதவனை மறையோர்கள் ஏத்தும்*
ஆயர்கள் ஏற்றினை அச்சுதனை*
அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானை*
வேயர் புகழ் வில்லிபுத்தூர் மன்*
விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலை பத்தும்*
தூய மனத்தனர் ஆகி வல்லார்*
தூ மணிவண்ணனுக்காளர் தாமே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ வாக்குத்தூய்மை ॥

நைச்சியானுசந்தானம்

‡வாக்குத் தூய்மை இலாமையினாலே*
மாதவா! உன்னை வாய்க்கொள்ள மாட்டேன்*
நாக்கு நின்னை அல்லால் அறியாது*
நான் அதஞ்சுவன் என் வசம் அன்று*
மூர்க்குப் பேசுகின்றான் இவன் என்று*
முனிவாயேலும் என் நாவினுக்காற்றேன்*
காக்கை வாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்*
காரணா! கருளக் கொடியானே! (1)

சமூக்கு நாக்கொடு புன்கவி சொன்னேன்*
சங்கு சக்கரம் ஏந்து கையானே!*
பிழைப்பர் ஆகிலும் தம் அடியார் சொல்
பொறுப்பது* பெரியோர் கடன் அன்றே*
விழிக்கும் கண்ணிலேன் நின் கண் மற்றல்லால்*
வேறொருவரோடென் மனம் பற்றாது*
உழைக்கோர் புள்ளி மிகை அன்று கண்டாய்*
ஊழி ஏழ் உலகுண்டுமிழ்ந்தானே! (2)

நன்மை தீமைகள் ஒன்றும் அறியேன்*
நாரணா! என்னும் இத்தனை அல்லால்*
புன்மையால் உன்னைப் புள்ளுவம் பேசிப்*
புகழ்வான் அன்று கண்டாய் திருமாலே!*
உன்னுமாறுன்னை ஒன்றும் அறியேன்*
ஓவாதே நமோ நாரணா! என்பன்*
வன்மை ஆவதுன் கோயிலில் வாழும்*
வைட்டணவன் என்னும் வன்மை கண்டாயே (3)

நெடுமையால் உலகேழும் அளந்தாய்! *
 நின்மலா! நெடியாய்! * அடியேனைக்
 குடிமை கொள்வதற்கையுற வேண்டா *
 கூறை சோறிவை வேண்டுவதில்லை *
 அடிமை என்னும் அக் கோயின்மையாலே *
 அங்கங்கே அவை போதரும் கண்டாய் *
 கொடுமைக் கஞ்சனைக் கொன்று * நின் தாதை
 கோத்த வன் தளை கோள் விடுத்தானே! (4)

தோட்டம் இல்லவள் ஆத்தொழு ஓடை *
 துடவையும் கிணறும் இவை எல்லாம் *
 வாட்டம் இன்றி உன் பொன்னடிக் கீழே *
 வளைப்பகம் வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன் *
 நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கரிது *
 நச்சுவார் பலர் கேழல் ஒன்றாகி *
 கோட்டு மண் கொண்ட கொள்கையினானே! *
 குஞ்சரம் வீழக் கொம்பொசித்தானே! (5)

கண்ணா! நான்முகனைப் படைத்தானே! *
 காரணா! கரியாய்! அடியேன் நான் *
 உண்ணா நாள் பசி ஆவதொன்றில்லை *
 ஓவாதே நமோ நாரணா என்று *
 எண்ணா நாளும் இருக்கெசுச் சாம
 வேத * நாண் மலர் கொண்டுன பாதம்
 நண்ணா நாள் * அவை தத்துறுமாகில் *
 அன்றெனக்கவை பட்டினி நாளே (6)

வெள்ளை வெள்ளத்தின் மேல் ஒரு பாம்பை *
 மெத்தையாக விரித்து * அதன் மேலே
 கள்ள நித்திரை கொள்கின்ற மார்க்கம் *
 காணலாங்கொல் என்றாசையினாலே *
 உள்ளம் சோர உகந்தெதிர் விம்மி *
 உரோம கூபங்களாய் * கண்ண நீர்கள்

துள்ளம் சோரத் துயில் அணை கொள்ளேன்*
சொல்லாய் யான் உன்னைத் தத்துறுமாறே (7)

வண்ண மால் வரையே குடையாக*
மாரி காத்தவனே! மதுசூதா!*
கண்ணனே! கரி கோள் விடுத்தானே!*
காரணா! களிறட்ட பிரானே!*
எண்ணுவார் இடரைக் களைவானே!*
ஏத்தரும் பெருங்கீர்த்தியினானே!*
நண்ணி நான் உன்னை நாள்தொறும் ஏத்தும்*
நன்மையே அருள் செய் எம்பிரானே! (8)

நம்பனே! நவின்றேத்த வல்லார்கள்*
நாதனே! நரசிங்கமதானாய்!*
உம்பர் கோன் உலகேழும் அளந்தாய்*
ஊழி ஆயினாய்! ஆழி முன் ஏந்தி*
கம்ப மா கரி கோள் விடுத்தானே!*
காரணா! கடலைக் கடைந்தானே!*
எம்பிரான்! என்னை ஆள் உடைத் தேனே!*
ஏழையேன் இடரைக் களையாயே (9)

‡காமர் தாதை கருதலர் சிங்கம்*
காண இனிய கருங்குழல் குட்டன்*
வாமனன் என் மரதக வண்ணன்*
மாதவன் மதுசூதனன் தன்னை*
சேம நன்கமரும் புதுவையர் கோன்*
விட்டுசித்தன் வியன் தமிழ் பத்தும்*
நாமம் என்று நவின்றுரைப்பார்கள்*
நண்ணுவார் ஒல்லை நாரணன் உலகே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ நெய்க்குடத்தை ॥

அரவணையாதியான் காப்பாற்பிணி போக்கல்

‡நெய்க் குடத்தைப் பற்றி* ஏறும்
ஏறும்புகள் போல் நிரந்து* எங்கும்
கைக் கொண்டு நிற்கின்ற நோய்காள்!*
காலம் பெற உய்யப் போமின்*
மெய்க் கொண்டு வந்து புகுந்து*
வேதப் பிரானார் கிடந்தார்*
பைக் கொண்ட பாம்பணையோடும்*
பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (1)

சித்திரகுத்தன் எழுத்தால்* தென் புலக் கோன் பொறி ஒற்றி*
வைத்த இலச்சினை மாற்றித்* தூதுவர் ஓடி ஒளித்தார்*
முத்துத் திரைக் கடற் சேர்ப்பன்* மூதறிவாளர் முதல்வன்*
பத்தர்க்கமுதன் அடியேன்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (2)

வயிற்றில் தொழுவைப் பிரித்து*
வன் புலச் சேவை அதக்கி*
கயிற்றும் அக்காணி கழித்துக்*
காலிடைப் பாசம் கழற்றி*
எயிற்றிடை மண் கொண்ட எந்தை*
இராப்பகல் ஓதுவித்து* என்னைப்
பயிற்றிப் பணி செய்யக் கொண்டான்*
பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (3)

மங்கிய வல்வினை நோய்காள்!* உமக்கும் ஓர் வல்வினை கண்டீர்*
இங்குப் புகேன்மின் புகேன்மின்* எளிதன்று கண்டீர் புகேன்மின்*
சிங்கப் பிரான் அவன் எம்மான்* சேரும் திருக்கோயில் கண்டீர்*
பங்கப்படாதுய்யப் போமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (4)

மாணிக் குறள் உருவாய* மாயனை என் மனத்துள்ளே*

பேணிக் கொணர்ந்து* புகுத வைத்துக் கொண்டேன் பிறிதின்றி*
மாணிக்கப் பண்டாரம் கண்டீர்* வலி வன் குறும்பர்கள் உள்ளீர்!*
பாணிக்க வேண்டா நடமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (5)

உற்ற உறுபிணி நோய்காள்!* உமக்கொன்று சொல்லுகேன் கேண்மின்*
பெற்றங்கள் மேய்க்கும் பிரானார்* பேணும் திருக்கோயில் கண்டீர்*
அற்றம் உரைக்கின்றேன்* இன்னம் ஆழ்வினைகாள்!* உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லை கண்டீர் நடமின்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (6)

கொங்கைச் சிறுவரை என்னும்* பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழக்கி*
அங்கோர் முழையினில் புக்கிட்டு* அழுந்திக் கிடந்துழல்வேனை*
வங்கக் கடல் வண்ணன் அம்மான்* வல்வினை ஆயின மாற்றி*
பங்கப் படா வண்ணம் செய்தான்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (7)

ஏதங்கள் ஆயின எல்லாம்* இறங்க விடுவித்து* என்னுள்ளே
பீதக வாடைப் பிரானார்* பிரம குருவாகி வந்து*
போதில் கமல வன் நெஞ்சம்* புகுந்து என் சென்னித் திடரில்*
பாத இலச்சினை வைத்தார்* பண்டன்று பட்டினம் காப்பே (8)

‡உறகல் உறகல் உறகல்* ஒண்சுடர் ஆழியே! சங்கே!*
அற எறி நாந்தக வாளே!* அழகிய சார்ங்கமே! தண்டே!*
இறவு படாமல் இருந்த* எண்மர் உலோக பாலீர்காள்!*
பறவை அரையா! உறகல்* பள்ளியறை குறிக்கொண்மின் (9)

‡அரவத்தமளியினோடும்* அழகிய பாற்கடலோடும்*
அரவிந்தப் பாவையும் தானும்* அகம் படி வந்து புகுந்து*
பரவைத் திரை பல மோதப்* பள்ளி கொள்கின்ற பிரானை*
பரவுகின்றான் விட்டுசித்தன்* பட்டினம் காவற் பொருட்டே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ துக்கச்சுழலையை ॥

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானைப்
போக ஓட்டேன் எனத்தடுத்தல்

‡துக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து கிடந்த*
வலையை அறப் பறித்து*
புக்கினில் புக்குன்னைக் கண்டு கொண்டேன்* இனிப்
போக விடுவதுண்டே*
மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடை மோத*
இழந்தவள் தன் வயிற்றில்*
சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய்!* திரு
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (1)

வளைத்து வைத்தேன் இனிப் போகலொட்டேன்* உன்தன்
இந்திர ஞாலங்களால்*
ஒளித்திடில் நின் திருவாணை கண்டாய்* நீ
ஒருவர்க்கும் மெய்யன் அல்லை*
அளித்தெங்கும் நாடும் நகரமும்* தம்முடைத்
தீவினை தீர்க்கலுற்றுத்*
தெளித்து வலஞ்செய்யும் தீர்த்தம் உடைத்* திரு
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (2)

‡உனக்குப் பணிசெய்திருக்கும் தவம் உடை
யேன்* இனிப் போய் ஒருவன்
தனக்குப் பணிந்து* கடைத்தலை நிற்கை* நின்
சாயை அழிவு கண்டாய்*
புனத்தினை கிள்ளிப் புதுவவி காட்டி* உன்
பொன்னடி வாழ்க என்று*
இனக் குறவர் புதியதுண்ணும்* எழில்
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (3)

காதம் பலவும் திரிந்துழன்றேற்கு* அங்கோர்
 நிழல் இல்லை நீரும் இல்லை* உன்
 பாத நிழல் அல்லால் மற்றோர் உயிர்ப்பிடம்*
 நான் எங்கும் காண்கின்றிலேன்*
 தூது சென்றாய்! குரு பாண்டவர்க்காய்* அங்கோர்
 பொய்ச்சுற்றம் பேசிச் சென்று*
 பேதம் செய்தெங்கும் பிணம் படுத்தாய்!* திரு
 மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (4)

காலும் எழா கண்ண நீரும் நில்லா* உடல்
 சோர்ந்து நடுங்கி* குரல்
 மேலும் எழா மயிர்க் கூச்சம் அறா* என
 தோள்களும் வீழ்வொழியா*
 மால் உகளா நிற்கும் என் மனனே!* உன்னை
 வாழத் தலைப் பெய்திட்டேன்*
 சேல் உகளா நிற்கும் நீள்சுனை சூழ்* திரு
 மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (5)

எருத்துக் கொடி உடையானும்* பிரமனும்
 இந்திரனும்* மற்றும்
 ஒருத்தரும் இப் பிறவி என்னும் நோய்க்கு*
 மருந்தறிவாரும் இல்லை*
 மருத்துவனாய் நின்ற மா மணிவண்ணா!*
 மறு பிறவி தவிரத்
 திருத்தி* உன் கோயில் கடைப் புகப் பெய்* திரு
 மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (6)

அக்கரை என்னும் அனத்தக் கடலுள்
 அழுந்தி* உன் பேர் அருளால்*
 இக்கரை ஏறி இளைத் திருந்தேனை* அஞ்-
 சேல் என்று கை கவியாய்*
 சக்கரமும் தடக்கைகளும்* கண்களும்
 பீதக ஆடையொடும்*

செக்கர் நிறத்துச் சிவப்புடையாய்! * திரு
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (7)

எத்தனை காலமும் எத்தனை ஊழியும் *
இன்றொடு நாளை என்றே *
இத்தனை காலமும் போய்க் கிறிப் பட்டேன் *
இனி உன்னைப் போகலொட்டேன் *
மைத்துனன் மார்களை வாழ்வித்து * மாற்றலர்
நூற்றுவரைக் கெடுத்தாய்! *
சித்தம் நிற்பாலதறிதி அன்றே * திரு
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (8)

அன்று வயிற்றில் கிடந்திருந்தே * அடி-
மை செய்யல் உற்றிருப்பன் *
இன்று வந்திங்குன்னைக் கண்டு கொண்டேன் *
இனிப் போக விடுவதுண்டே *
சென்றங்கு வாணனை ஆயிரந்தோளும் *
திருச் சக்கரம் அதனால் *
தென்றித் திசை திசை வீழ்ச் செற்றாய்! * திரு
மாலிருஞ்சோலை எந்தாய்! (9)

‡சென்றுலகம் குடைந்தாடும் சுனைத் * திரு
மாலிருஞ்சோலை தன்னுள்
நின்ற பிரான் * அடிமேல் அடிமைத் திறம் *
நேர் பட விண்ணப்பஞ்செய் *
பொன் திகழ் மாடம் பொலிந்து தோன்றும் * புது-
வைக் கோன் விட்டுசித்தன் *
ஒன்றினோடொன்பதும் பாட வல்லார் * உல-
கம் அளந்தான் தமரே (10)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ சென்னியோங்கு ॥

இதயத்துள் நிறைந்து எம்பிரான் மலர்ந்தமை

‡சென்னி ஓங்கு* தண் திருவேங்-

கடம் உடையாய்!* உலகு

தன்னை வாழ நின்ற நம்பீ!*
தாமோதரா! சதிரா!*

என்னையும் என் உடைமையையும்* உன்

சக்கரப்பொறி ஒற்றிக்கொண்டு*

நின் அருளே புரிந்திருந்தேன்*

இனி என் திருக் குறிப்பே (1)

பறவை ஏறு பரம் புருடா!*

நீ என்னைக் கைக்கொண்ட பின்*

பிறவி என்னும் கடலும் வற்றிப்*

பெரும் பதம் ஆகின்றதால்*

இறவு செய்யும் பாவக் காடு*

தீக்கொளி இவேகின்றதால்*

அறிவை என்னும் அமுதவாறு*

தலைப்பற்றி வாய்க் கொண்டதே (2)

எம்மனா! என் குல தெய்வமே!* என்னுடை நாயகனே!*

நின் உளேனாய்ப் பெற்ற நன்மை* இவ்வுலகினில் ஆர் பெறுவார்*

நம்மன் போலே வீழ்த்தமுக்கும்* நாட்டில் உள்ள பாவம் எல்லாம்*

சும்மெனாதே கைவிட்டோடித்* தூறுகள் பாய்ந்தனவே (3)

கடல் கடைந்தமுதம் கொண்டு* கலசத்தை நிறைத்தால் போல்*

உடல் உருகி வாய் திறந்து* மடுத்துன்னை நிறைத்துக் கொண்டேன்*

கொடுமை செய்யும் கூற்றமும்* என் கோல் ஆடி குறுகப் பெறா*

தட வரைத் தோள் சக்கரபாணி!* சார்ங்க விற் சேவகனே! (4)

பொன்னைக் கொண்டுரைகல் மீதே*
 நிறமெழ உரைத்தாற் போல்*
 உன்னைக் கொண்டென் நாவகம்பால்*
 மாற்றின்றி உரைத்துக் கொண்டேன்*
 உன்னைக் கொண்டென்னுள் வைத்தேன்*
 என்னையும் உன்னில் இட்டேன்*
 என் அப்பா! என் இருடகேசா!*
 என் உயிர்க் காவலனே! (5)

உன்னுடைய விக்கிரமம்* ஒன்றொழியாமல் எல்லாம்*
 என்னுடைய நெஞ்சகம்பால்* சுவர்வழி எழுதிக் கொண்டேன்*
 மன் அடங்க மழு வலங்கைக் கொண்ட* இராம நம்பீ!*
 என்னிடை வந்தெம் பெருமான்!* இனி எங்குப் போகின்றதே (6)

‡பருப் பதத்துக் கயல் பொறித்த* பாண்டியர் குலபதி போல்*
 திருப் பொலிந்த சேவடி* என் சென்னியின் மேல் பொறித்தாய்*
 மருப் பொசித்தாய்! மல் அடர்த்தாய்!* என்றென்றுன் வாசகமே*
 உருப் பொலிந்த நாவினேனை* உனக்குரித்தாக்கினையே (7)

அனந்தன் பாலும் கருடன் பாலும்* ஐது நொய்தாக வைத்து* என்
 மனம் தன் உள்ளே வந்து வைகி* வாழச் செய்தாய் எம்பிரான்!*
 நினைந்தென் உள்ளே நின்று நெக்குக்* கண்கள் அசும்பொழுக*
 நினைந்திருந்தே சிரமம் தீர்ந்தேன்* நேமி நெடியவனே! (8)

பனிக் கடலில் பள்ளி கோளைப்* பழகவிட்டு* ஓடி வந்தென்
 மனக் கடலில் வாழ வல்ல* மாய மணாள நம்பீ!*
 தனிக் கடலே! தனிச் சுடரே!* தனி உலகே என்றென்று*
 உனக் கிடமாய் இருக்க* என்னை உனக்குரித்தாக்கினையே (9)

‡தட வரைவாய் மிளிர்ந்து மின்னும்*
 தவள நெடுங்கொடிப் போல்*
 சுடர் ஒளியாய் நெஞ்சின் உள்ளே*
 தோன்றும் என் சோதி நம்பி!*
 வட தடமும் வைகுந்தமும்*
 மதிள் துவரா பதியும்*

இட வகைகள் இகழ்ந்திட்டு* என்பால்
இடவகை கொண்டனையே (10)

‡வேயர் தங்கள் குலத்துதித்த*
விட்டுசித்தன் மனத்தே*
கோயில் கொண்ட கோவலனைக்*
கொழுங்குளிர் முகில் வண்ணனை*
ஆயர் ஏற்றை அமரர் கோவை*
அந்தணர் தம் அமுதத்தினை*
சாயை போலப் பாட வல்லார்*
தாமும் அணுக்கர்களே (11)

॥ பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥